

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 2. joulukuuta 2022
(OR. en)

15557/22

Toimielinten välinen asia:
2022/0394 (COD)

CLIMA 641
ENV 1240
AGRI 690
FORETS 129
ENER 650
IND 526
COMPET 983
CODEC 1902

EHDOTUS

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	1. joulukuuta 2022
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2022) 672 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI hiilenpoistoja koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2022) 672 final.

Liite: COM(2022) 672 final

Bryssel 30.11.2022
COM(2022) 672 final

2022/0394 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

hiilenpoistoja koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta

{SEC(2022) 423 final} - {SWD(2022) 377 final} - {SWD(2022) 378 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Jotta maapallon keskilämpötilan nousu voidaan rajata alle 1,5 celsiusasteeseen, maailmanlaajuisia kasvihuonekaasupäästöjä on leikattava rajusti tulevien vuosikymmenten aikana. Tämän saavuttamiseksi meidän on ensinnäkin parannettava rakennusten, liikennemuotojen ja teollisuuden tehokkuutta, siirryttävä kiertotalouteen ja lisättävä huomattavasti uusiutuvan energian käyttöä. Toiseksi meidän on kierrätettävä hiiltä jätevirroista, kestävästä biomassan lähteistä tai suoraan ilmakehästä, jotta voimme käyttää sitä fossiilisen hiilen sijasta niillä talouden aloilla, jotka ovat tulevaisuudessakin väistämättä riippuvaisia hiilestä. Tämä voidaan toteuttaa esimerkiksi hiilidioksidin talteenoton ja käytön sekä kestävien synteettisten polttoaineiden avulla. Ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi ilmakehästä on samaan aikaan joka vuosi otettava talteen ja poistettava yhä suurempia määriä hiilidioksidia (CO₂) hiiliviljelyllä ja teollisilla hiilenpoistotoimilla tai -hankkeilla, jotta voidaan kompensoida esimerkiksi maatalouden, sementti- tai terästeollisuuden, lentoliikenteen tai meriliikenteen vaikeasti vähennettäviä päästöjä.

Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) uusimman raportin¹ mukaan koko maailman tasolla on epätodennäköistä, että ilmaston lämpeneminen saadaan rajoitettua 1,5 celsiusasteeseen, ellei kasvihuonekaasupäästöjä vähennetä nopeasti. IPCC:n raportissa todetaan selkeästi, että on välttämätöntä aloittaa hiilidioksidin poistaminen vaikeasti vähennettävien jäännöspäästöjen kompensoimiseksi, jos hiilidioksidin tai kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt halutaan saavuttaa. Tämä tarkoittaa sellaisten kestävien toimien laajamittaista käyttöönottoa, joilla hiilidioksidi otetaan talteen ilmakehästä ja varastoidaan pysyvästi geologisiin varastoihin, maa- ja meriekosysteemeihin tai tuotteisiin.

Eurooppalaisen ilmastolain² mukaan EU:n on saavutettava ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä. Tämä edellyttää, että kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään merkittävästi ja että väistämättömät päästöt ja poistumat tasapainotetaan Euroopan unionissa vuoteen 2050 mennessä ja että sen jälkeen pyritään saavuttamaan negatiiviset päästöt. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi sekä luonnon ekosysteemien että teollisen toiminnan olisi osallistuttava useiden satojen miljoonien hiilidioksiditonniin poistamiseen ilmakehästä vuosittain. Tällä hetkellä ja nykypolitiikoilla EU ei kykene saavuttamaan tällaisia määriä: hiilipoistumat luonnon ekosysteemeissä ovat vähentyneet viime vuosina, eikä unionissa olla tällä hetkellä merkittävässä määrin ottamassa käyttöön teollisia hiilenpoistotratkaisuja.

Euroopan komissio on IPCC:n arvioimien skenaarioiden mukaisesti ilmoittanut maaliskuussa 2020 julkaistussa uudessa kiertotalouden toimintasuunnitelmassa³, että se aikoo laatia tehokkaan sertifiointikehyksen hiilenpoistojen sertifiointia varten. Tämän tarkoituksena on luoda kannustimia hiilen poistamiselle ja hiilen kierron lisäämiselle biologista monimuotoisuutta ja saasteettomuutta koskevia tavoitteita täysin noudattaen.

Aloitteen päätavoitteena on i) varmistaa hiilenpoistojen korkealaatuisuus EU:ssa ja ii) perustaa EU:n hallinnoima sertifiointijärjestelmä, jonka avulla voidaan välttää viherpesu

¹ IPCC Working Group III (2022), Technical Summary. Teoksessa: Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change. Sixth Assessment Report.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

³ COM(2020) 98 final.

soveltamalla asianmukaisesti EU:n laatukehityksen kriteerejä ja valvomalla asianmukaisesti niiden noudattamista luotettavasti ja yhdenmukaisesti koko unionissa. Näitä toimia tarvitaan, jotta voidaan edistää hiilenpoistojen käyttöönottoa ja luoda tulevaa toimintapolitiikkaa tällä osa-alueella, kun otetaan huomioon tarve poistaa satoja miljoonia hiilidioksiditonnetta vuosittain. Tämä tukee eurooppalaisessa ilmastolaissa määritetyn vuoteen 2050 ulottuvan ilmastoneutraaliustavoitteen ja tiedonannossa *Euroopan vihreän kehityksen ohjelma*⁴ vahvistettujen muiden ympäristötavoitteiden saavuttamista.

• **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Euroopan komissio esitti ehdotuksessa maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta (LULUCF) koskevan asetuksen muuttamisesta⁵ ensimmäistä kertaa erillistä maapohjaista nettovähennystavoitetta, joka on –310 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuoteen 2030 mennessä. EU:n laajuinen tavoite on määrä toteuttaa LULUCF-sektoria koskevilla sitovilla kansallisilla tavoitteilla. Tämä edellyttää, että jäsenvaltiot lisäävät maankäyttöpolitiikkojensa tavoitetasoa. Tämän ehdotuksen avulla voidaan ohjata tehokkaampaa ja tulospohjaisempaa tukea hiiliviljelytoimille, joilla voidaan edistää tämän tavoitteen saavuttamista. Komissio on myös ehdottanut innovaatorahaston⁶ koon kasvattamista. Kyseistä rahastoa rahoitetaan EU:n päästökauppajärjestelmän (EU ETS)⁷ tuloilla, ja se auttaa yrityksiä investoimaan innovatiivisiin puhtaisiin teknologioihin, joihin kuuluvat myös hiilenpoistoja tuottavat teknologiat.

Vuonna 2021 annetussa komission tiedonannossa *Kestävä hiilen kierto*⁸ korostetaan, että on tärkeää ottaa käyttöön liiketoimintamalli, joka palkitsee maankäyttäjiä ekologisia periaatteita noudattavasta hiilen sitomisesta (eli hiiliviljelystä), ja luoda EU:n sisämarkkinat hiilidioksidin talteenottoon, käyttöön, varastointiin ja kuljetukseen innovatiivisten teknologioiden avulla. Tiedonannossa määritellään myös toimintasuunnitelma seuraavien hiilenpoistojen koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi: vuoteen 2028 mennessä kaikilla maankäyttäjillä olisi oltava käytössään todennetut päästö- ja poistotiedot hiiliviljelykäytäntöjen mittaamiseksi ja kaikki teollisessa toiminnassa talteen otettu, kuljetettu, käytetty ja varastoitu hiilidioksidi olisi ilmoitettava ja kirjattava, vuoteen 2030 mennessä hiiliviljelykäytäntöjen olisi edistettävä LULUCF-tavoitteen eli –310 miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonnin nettopoistojen saavuttamista ja teollisten tekniikoiden olisi poistettava vuosittain vähintään 5 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuoteen 2030 mennessä.

Tämä ehdotus on myös Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin lopullisten ehdotusten⁹ mukainen. Tämä koskee erityisesti ehdotusta 1, jonka tavoitteena on nimenomaisesti ottaa käyttöön perusteelliseen, vankkaan ja avoimeen hiilikirjanpitoon perustuva hiilipoistumien sertifiointi (toimenpide 5). Vuonna 2022 annetussa tiedonannossa *Greening the Commission*¹⁰ ilmoitettiin lisäksi, että kasvihuonekaasujen kunnianhimoisten vähentämistoimien ohella komission on poistettava hiilidioksidia väistämättömien päästöjen neutraloimiseksi ja kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamiseksi vuoteen 2030 mennessä.

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ COM(2021) 554 final.

⁶ C(2019) 1492 final.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁸ COM(2021) 800 final.

⁹ Euroopan tulevaisuutta käsittelevä konferenssi, Report of the final outcome, toukokuu 2022.

¹⁰ C(2022) 2230 final.

Tässä ehdotuksessa kuvailtu sertifiointikehys perustuu seuraavaan voimassa olevaan ilmastomuutosta koskevaan lainsäädäntöön:

- Hiilidioksidin geologista varastointia koskeva direktiivi (CCS-direktiivi)¹¹, jossa vahvistetaan yleinen oikeudellinen kehys ympäristön kannalta turvallisesti tapahtuvaa hiilidioksidin geologista varastointia varten. Toimenpiteet, joissa päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluvasta laitoksesta peräisin olevaa hiilidioksidia varastoidaan CCS-direktiivin mukaan sallitussa varastointipaikassa, sisällytetään nimenomaisesti EU:n päästökauppajärjestelmädirektiiviin, ja EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeudet on palautettava, jos hiilidioksidivuotoja ilmenee. Ehdotetulla sertifiointikehyksellä varmistetaan, että teollista toimintaa, kuten hiilen talteenottoon ja varastointiin perustuvaa bioenergiaa (BECCS)¹² ja hiilidioksidin talteenottoa suoraan ilmasta ja sen varastointia (DACCS), koskevien hiilipoistumien kvantifiointi on kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2018/2066¹³ vahvistettujen sääntöjen mukaista päästökauppajärjestelmän ja niiden komission laatimien yksityiskohtaisten menetelmien¹⁴ puitteissa, jotka koskevat innovaatorahaston¹⁵ piiriin kuuluvien BECCS- ja DACCS-hankkeiden kasvihuonekaasupäästöjen välttämisen kvantifiointia.
- Hiiliviljelyn ja hiiltä varastoivien tuotteiden osalta LULUCF-asetus¹⁶ sisältää suunnitelman hiilipoistumien tarkasta seurannasta ja raportoinnista IPCC:n ohjeiden mukaisesti ja synergiassa luonnon monimuotoisuutta, saasteettomuutta, uusiutuvaa energiaa ja ilmastomuutokseen sopeutumista koskevien politiikkojen kanssa. LULUCF-asetuksessa vahvistetuilla säännöillä kannustetaan seuraamaan maankäyttöä maantieteellisesti täsmällisellä tavalla, alhaisin kustannuksin ja oikea-aikaisesti esimerkiksi digitaalisten tietokantojen, paikkatietojärjestelmien (GIS) ja kaukokartoituksen avulla. Tämä kattaa Copernicus Sentinel -satelliitit ja -palvelut (esim. ilmastomuutosta koskevat palvelut ja maakartoituspalvelut) ja kaupallisesti saatavilla olevat palvelut.
- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Hiilenpoistoja koskeva EU:n sertifiointikehys joko perustuu seuraaviin unionin politiikkoihin tai sillä on tärkeä tehtävä niiden mahdollistamisessa:

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

¹² BECCS-menetelmän käyttöönoton osalta suojatoimet ovat välttämättömiä, jotta voidaan ottaa huomioon kestävä biomassan rajoitukset ja saatavuus sekä välttää liiallista biomassan kysyntää energiantuotantoon, mikä vaikuttaisi kielteisesti hiilinieluihin ja -varantoihin, biologiseen monimuotoisuuteen, ilman laatuun ja biotalouteen.

¹³ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitettua kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1).

¹⁴ Call for proposals Annex C: Methodology for calculation of GHG emission avoidance.

¹⁵ https://climate.ec.europa.eu/eu-action/funding-climate-action/innovation-fund_en

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

- Ehdotuksessa luonnon ennallistamista koskevaksi laiksi¹⁷ vahvistetaan tavoite, jonka mukaan ennallistamistoimenpiteiden olisi katettava vähintään 20 prosenttia EU:n maa- ja merialueista vuoteen 2030 mennessä ja kaikki ennallistamisen tarpeessa olevat ekosysteemit vuoteen 2050 mennessä. Hiilenpoistotoimenpiteiden, erityisesti hiiliviljelyn, ja luonnon ennallistamistoimenpiteiden välillä on paljon synergiaa. Ehdotettu hiilenpoistojen sertifiointikehys edistää ennallistamistavoitteiden saavuttamista ja luonnon ennallistamista koskevassa laissa vahvistettujen velvoitteiden täyttämistä. Esimerkiksi hiilen varastointia lisäävät hiiliviljelytoimet voivat helpottaa sen velvoitteen täyttämistä, jonka mukaan kansallisella tasolla on varmistettava kasvava suuntaus metsäekosysteemien orgaanisen hiilen määrässä ja maatalouden ekosysteemeissä viljelymaan kivennäismaan orgaanisen hiilen määrässä. Ne voivat myös tukea velvoitetta, jonka mukaan on otettava käyttöön ennallistamistoimenpiteitä maatalouskäytössä olevalle orgaaniselle maaperälle, joka on kuivatettua turvemaata. Ehdotettu luonnon ennallistamista koskeva laki ja tämä ehdotus vahvistavat näin ollen toisiaan ja edistävät sekä ilmastoa että biologista monimuotoisuutta koskevia politiikkoja.
- Yhteisestä maatalouspolitiikasta (YMP) tuetaan viljelijöitä, jotka sitoutuvat toteuttamaan tiettyjä ympäristö- ja ilmastokäytäntöjä tai -investointeja. YMP sisältää myös joitakin ympäristö- ja ilmastovaatimuksia (hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset, GAEC-vaatimukset), joita YMP:n tulotukea saavien viljelijöiden on noudatettava. Nämä vaatimukset ovat lakisääteisiä vaatimuksia tiukempia. Tiedetyt vaatimukset ovat merkityksellisiä hiilen sitomiselle ja suojelulle maaperässä esimerkiksi niityillä ja turvemaassa. Lisäksi YMP voi auttaa sertifiointin käyttöönotossa kattamalla ennakkoinvestointeja ja edistämällä asiaan liittyviä käytäntöjä tilatasolla. Hiilen poistamista koskeva EU:n sertifiointikehys auttaa parantamaan tuettujen käytäntöjen kasvihuonekaasupäästöjen kvantifiointia ja kansallisen maankäyttösektorin kasvihuonekaasuinventaarioita. Vapaaehtoisella markkinakehityksellä se voi varmistaa hiilivarastojen pitkäaikaisen suojelun ja toimet maalla, jota ei tueta YMP:stä. Jäsenvaltioiden kehittämille julkisille sertifiointijärjestelmille voitaisiin hakea EU:n tunnustusta tämän ehdotuksen nojalla, jotta voidaan panna täytäntöön hiilen poistamista koskeva EU:n sertifiointikehys, mukaan lukien tässä ehdotuksessa vahvistetut sertifiointimenetelmät. Lisäksi tämä ehdotus mahdollistaa muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vähennysten ilmoittamisen hiilenpoistojen sivuhyötyinä.
- Uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi¹⁸ sisältää bioenergiaa koskevat kestävyyskriteerit, joiden täytäntöönpanosta vastaavat joko kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tai komission tunnustamat yksityiset sertifiointijärjestelmät. Näillä järjestelmillä voitaisiin mahdollisesti sertifioida myös se, täyttävätkö hiilenpoistotoimenpiteet tässä ehdotuksessa esitetyt hiilenpoistoihin sovellettavat laatukriteerit.
- EU:n metsästrategiassa¹⁹ esitetään toimintapoliittinen kehys kasvaville, terveille, monimuotoisille ja selviytymis- ja sopeutumiskykyisille EU:n metsille, jotka antavat merkittävän panoksen EU:n biodiversiteettitavoitteisiin, lisäävät luonnollisten nielujen aiheuttamia poistumia, turvaavat elinkeinoja maaseutualueilla ja muualla

¹⁷ COM(2022) 304 final.

¹⁸ Direktiivi 2018/2001/EU.

¹⁹ COM(2021) 572 final.

sekä tukevat kestävää metsäbiotaloutta kestävimpien metsänhoitokäytäntöjen pohjalta.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 192 artiklan 1 kohtaan, jolla annetaan unionille oikeus toimia sen ympäristöpolitiikkaan liittyvien tavoitteiden toteuttamiseksi. SEUT-sopimuksen 191 artiklan 1 kohdassa määritellyt unionin ympäristöpolitiikan tavoitteita ovat muun muassa ympäristön laadun säilyttäminen, suojelu ja parantaminen, luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö sekä sellaisten toimenpiteiden edistäminen kansainvälisellä tasolla, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin, ja erityisesti ilmastonmuutoksen torjuminen.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Ilmastonmuutos on valtioiden rajat ylittävä ongelma. Sen vaikutukset ovat maailmanlaajuisia riippumatta siitä, mistä kasvihuonekaasupäästöt ovat lähtöisin. Näitä haasteita ei siksi voida ratkaista pelkästään kansallisilla tai paikallisilla toimilla, koska niillä ei todennäköisesti saada aikaan parhaita mahdollisia tuloksia. EU:n tason koordinointi edistää ilmastotoimia ja voi täydentää ja vahvistaa tehokkaasti kansallisia ja paikallisia toimia. EU:n toimet ovat toissijaisuusperiaatteen perusteella Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan mukaisesti perusteltuja.

EU:n kehyksellä voitaisiin puuttua hiilenpoistojen laadun arvioimista koskevaan vaikeuteen paremmin kuin kansallisilla aloitteilla. Tällainen kehys loisi sisämarkkinoilla tasapuoliset toimintaedellytykset hiilenpoistojen sertifiointia varten, mikä parantaisi vertailtavuutta ja luottamusta. Sekalainen kansallisten aloitteiden kokoelma tällä osa-alueella ei ratkaisisi ongelmaa vaan vain kärjistäisi sitä.

• Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen korkealaatuisia hiilenpoistoja koskevan unionin sertifiointikehysten perustamisen tavoitteiden saavuttamiseksi. Siinä säädetään hiilenpoistoja koskevista laatuksista, hiilenpoistojen sertifiointia ja todentamista koskevista tarvittavista säännöistä ja menettelyistä sekä yksityisten ja julkisten sertifiointijärjestelmien tunnustamista koskevasta kehyksestä.

• Toimintatavan valinta

Ehdotuksen tavoitteet voidaan parhaiten saavuttaa asetuksella. Näin varmistetaan säännösten suora ja yhdenmukainen sovellettavuus unionissa samanaikaisesti. Asetuksessa vahvistetaan vaatimuksia, jotka koskevat vapaaehtoisia sertifiointijärjestelmiä ylläpitäviä toiminnanharjoittajia, jäsenvaltioita julkisten sertifiointijärjestelmien tunnustamisen osalta ja komissiota raportoinnin ja uudelleentarkastelun osalta.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Jälkiarviointit/toimivuustarkastukset

Ei sovelleta

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Parempaa sääntelyä koskevien suuntaviivojen mukaisesti järjestettiin seuraavat kuulemiset:

- kestävää hiilen kiertoa käsittelevä verkkokonferenssi, joka pidettiin 31. tammikuuta 2022
- kannanottopyyntö, joka oli avoinna 7. helmikuuta ja 2. toukokuuta 2022 välisen ajan ja johon saatiin 231 vastausta
- avoin julkinen kuuleminen, joka alkoi 7. helmikuuta ja päättyi 2. toukokuuta 2022 ja johon saatiin 396 vastausta.

Kaiken kaikkiaan julkisissa kuulemisissa kävi ilmi, että sääntelyaloitteelle, joka kattaa hiilenpoistojen sertifiointikehyksen luomisen, on vahva yleinen tuki. Valtaosa sidosryhmistä kannatti sitä, että aloite kattaa laajan valikoiman hiilenpoistoja koskevia vaihtoehtoja ja että siinä otetaan huomioon muun muassa seuraavat näkökohdat: sen varmistaminen, että poistumia mitataan tarkasti, täsmällisesti ja oikea-aikaisesti, sen varmistaminen, että tehokkaita toimia päästöjen vähentämiseksi ei vaaranneta siirtämällä painopistettä hiilipoistumiin, riittävien takuiden antaminen hiilen varastoinnin kestosta ja sen estäminen, että hiili vapautuu takaisin ilmakehään.

Sidosryhmät pitivät hiilenpoistojen kannalta tärkeimpinä kriteereinä tarkkailu-, raportointi- ja todentamismäkökohtien luotettavuutta, mahdollisuutta laajamittaiseen käyttöönottoon, teknistä valmiutta ja taloudellista toteutettavuutta sekä mahdollisuutta tuottaa ympäristöön liittyviä sivuhyötyjä. Valtaosa vastaajista oli samaa mieltä siitä, että vankan ja uskottavan kehyksen luominen hiilenpoistojen sertifiointia varten on ensimmäinen olennainen vaihe, kun pyritään saavuttamaan EU:n ilmastoneutraaliustavoitteen mukainen hiilipoistumien nettovaikutus.

Vastaajat katsoivat, että hiilenpoistojen sertifiointin keskeisenä tavoitteena olisi oltava mahdollistaa vertailtavuus ja kilpailu eri hiilenpoistotoimenpiteiden välillä, lisätä vapaaehtoisten hiilimarkkinoiden läpinäkyvyyttä ja tasapuolisia toimintaedellytyksiä sekä tarjota parempia julkisia kannustimia luontopohjaisten ja teollisten hiilenpoistoratkaisujen edistämiseksi EU:n ja kansallisissa rahoitusohjelmissa.

Valtaosa vastaajista katsoo, että EU:n tehtävänä pitäisi olla määrittää kattavat laatuvaatimukset hiilenpoistoja varten siten, että varmistetaan hiilenpoistojen asianmukainen kvantifiointi, täydentävyys, pitkäaikaisvarastointi ja ekologinen kestävyys. Yhteenveto sidosryhmien kuulemisten tuloksista esitetään tämän asetuksen vaikutustenarvioinnin liitteessä 2.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden ryhmittymän tehtäväksi annettiin toteuttaa teknistä tukea tarjoava tutkimus. Sitä hyödynnettiin ehdotetun hiilenpoistoja koskevan asetuksen ja siihen liittyvän vaikutustenarvioinnin laatimisessa. Tutkimuksen tuotoksena olivat arvio hiilenpoistojen sertifiointia koskevista käytössä olevista mekanismeista ja järjestelmistä sekä yleiskatsauksellinen arviointi erilaisista hiilenpoistotoimenpiteistä, kuten pysyvästä poistamisesta, hiiltä varastoivista tuotteista ja hiiliviljelystä. Ulkopuolinen ryhmittymä järjesti komission puolesta joitakin tiedotustapahtumia, kuten kestävää hiilen kiertoa koskevan konferenssin, ja auttoi arvioimaan sidosryhmien kuulemisessa saatuja vastauksia. Lisäksi teknistä tukea tarjoava tutkimus tuotti osan tiedoista, joihin vaikutustenarvioinnissa määritettyjen toimintavaihtoehtojen analyysi perustui.

- **Vaikutustenarviointi ja sääntelyntarkastelulautakunnan lausunto**

Tähän ehdotukseen liitettyssä vaikutustenarvioinnissa arvioitiin eri toimintavaihtoehtoja, joilla voidaan ratkaista kolme tärkeintä hiilenpoistojen tulevaan kehitykseen vaikuttavaa ongelmaa.

Ensimmäinen ongelma koskee hiilenpoistojen laadun arvioinnin ja vertailun vaikeutta, joka aiheuttaa merkittäviä etsintäkustannuksia hiilenpoistojen mahdollisille rahoittajille. Tämä on tyypillinen markkinoiden toimintapuute, joka aiheuttaa riskin taloudellisen tuen päätyemisestä hiilenpoistotoimenpiteisiin, jotka eivät ole tehokkaita hillintätoimia. Tämän ongelman taustalla on kaksi tekijää:

1. Hiilenpoistojen sertifiointi on paljon harvinaisempaa kuin päästövähennysten sertifiointi, ja siihen liittyy useita metodologisia haasteita. Eri sertifiointijärjestelmissä ehdotetaan eri menetelmiä, joilla voidaan kvantifioida hiilenpoistojen kokonaismäärä ja lisäys, luoda kannustimia pitkäaikaisvarastoinnille ja kattaa laajempia kestävyysnäkökohtia, kuten hiilenpoistotoimenpiteen ympäristövaikutukset (esim. luonnon monimuotoisuuden väheneminen, ympäristön pilaaminen).
2. Hiilenpoistotoimenpiteet (eli pysyvä poistaminen, hiiltä varastoivat tuotteet ja hiiliviljely) ovat maturiteetiltaan, kustannustehokkuudeltaan ja seurantakustannuksiltaan erittäin heterogeenisiä ja niillä on erilaisia sertifiointiin liittyviä haasteita.

Tämän ongelman ratkaisemiseksi tällä aloitteella pyritään takaamaan kaikkien EU:ssa sertifioitujen hiilenpoistojen laatu sertifiointimenetelmillä, jotka on räätälöity eri hiilenpoistotoimenpiteiden erityisolosuhteisiin.

Siksi tässä aloitteessa ehdotetaan hiilenpoistoja koskevaa EU:n sertifiointikehystä, joka perustuu neljään laatukriteeriin (jäljempänä QU.A.L.ITY). Ne kuvaavat, miten voidaan varmistaa kvantifiointi (QUantification), täydentävyys (Additionality) ja perustasot, pitkäaikaisvarastointi (Long-term storage) ja kestävyys (sustainability). Vaikutustenarvioinnissa määritetään joitakin parhaita käytäntöjä kutakin QU.A.L.ITY-laatukriteeriä varten. Samalla siinä otetaan huomioon, että kutakin kriteeriä koskeva sertifiointitapa on erilainen eri hiilenpoistotoimenpiteissä.

Toisessa vaiheessa on laadittava yksityiskohtaiset sertifiointimenetelmät QU.A.L.ITY-laatukriteerien panemiseksi täytäntöön eri hiilenpoistotoimenpiteissä. Tässä vaiheessa laaditaan erityissäännöt erityyppisten hiilenpoistotoimenpiteiden ominaisuuksien mukaan: säännöissä esimerkiksi otetaan huomioon hiilen geologisiin muodostumiin varastointia koskevien ratkaisujen vahvat pysyvyystakuut ja lisätään hiiliviljelytoimien sivuhyötyjä. Tältä osin vaikutustenarvioinnissa vertaillaan kahta laatua koskevaa vaihtoehtoa:

- Vaihtoehto Q1: sertifiointijärjestelmät laativat menetelmät QU.A.L.ITY-laatukriteerien mukaisesti ja toimittavat ne asiasta vastaavan viranomaisen hyväksyttäväksi.
- Vaihtoehto Q2: komissio laatii menetelmät tiiviissä yhteistyössä asiantuntijaryhmän kanssa.

Analyysissa todetaan, että vaihtoehdolla Q2 on parhaat mahdollisuudet taata hiilenpoistojen laatu ja varmistaa niiden vertailtavuus siten, että samalla minimoidaan yksityiskohtaisten sertifiointimenetelmien laatimisen tai hyväksymisen hallinnolliset kustannukset.

Toinen ongelma on, että monet sidosryhmät eivät luota hiilenpoistosertifikaatteihin, koska sertifikaatit saattavat perustua läpinäkymättömiin ja epäluotettaviin sertifiointiprosesseihin, joissa sertifioidaan toimenpiteitä, jotka eivät tuota todellisia ilmasto- ja kestävyysyhytyjä.

Tämän ongelman ratkaisemiseksi sertifiointijärjestelmissä olisi otettava käyttöön läpinäkyvät ja perusteelliset säännöt ja menettelyt, joilla vähennetään riskejä siihen, että sertifiointiprosessissa ei kyetä havaitsemaan heikkolaatuisia poistumia, että hiilenpoistotoimenpiteillä ei tosiasiassa saada aikaan suunniteltuja poistoja ja että sama toimenpide sertifioidaan kahteen kertaan tai samaa sertifikaattia käytetään kahteen kertaan.

Kolmas ongelma on, että hiilenpoistojen tarjoajilla on esteitä rahoituksen saannissa. Tätä ongelmaa lisää se, että hiilenpoistosertifikaatteja voidaan käyttää monin eri tavoin (esim. julkinen rahoitus, yritysten kestävyysraportointi, ympäristömerkit, vapaaehtoiset hiilimarkkinat). Tämä moninaisuus aiheuttaa transaktiokustannuksia niille, jotka haluavat sertifioida hiilenpoistotoimenpiteensä. Tällaisia kustannuksia ovat esimerkiksi etsintäkustannukset (aika ja vaiva, joka kuluu tietyn järjestelmän sertifiointimenettelyjen laadun ymmärtämiseen) ja siirtymiskustannukset (kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että yritetään saada täydentävää tai vaihtoehtoista rahoitusta, joka todennäköisesti edellyttää toimintojen muuttamista ja erilaisten todisteiden ja tietojen toimittamista).

Toisen ja kolmannen ongelman ratkaisemiseksi sertifiointijärjestelmien olisi täytettävä yhdenmukaiset sertifiointivaatimukset läpinäkyvyyden varmistamiseksi ja luottamuksen rakentamiseksi:

1. Järjestelmän hallinta: sertifiointijärjestelmien toiminnan olisi perustuttava luotettaviin ja läpinäkyviin menettelyihin (esim. sisäinen hallinnointi ja seuranta, valitusten ja muutoksenhaun hallinnointi, sidosryhmien kuuleminen ja tietojen läpinäkyvyys ja julkaiseminen).
2. Riippumaton todentaminen: ulkopuolisten tarkastajien olisi todennettava, että hiilenpoistot täyttävät QU.A.L.ITY-laatukriteerit.
3. Täysimääräinen julkistaminen: kaikkien sertifioituja hiilenpoistoja koskevien tietojen olisi oltava julkisesti saatavilla ja jäljitettävissä julkisten rekisterien kautta.

Näiden avoimuutta koskevien kriteerien mukaisesti määritetään sertifiointijärjestelmien tunnustamisprosessi, ja toiminnanharjoittajat (hiilenpoistotoimenpiteiden omistajat) voivat käyttää ainoastaan tunnustettuja sertifiointijärjestelmiä osoittaakseen QU.A.L.ITY-laatukriteerien ja asiaan liittyvien sertifiointimenetelmien noudattamisen.

Tässä yhteydessä vaikutustenarvioinnissa vertaillaan kahta hallintovaihtoehtoa sen mukaan, mikä taho on vastuussa sertifiointijärjestelmien tunnustamisesta, jäsenvaltiot (vaihtoehto G1) vai komissio (vaihtoehto G2). Analyysissä todetaan, että vaihtoehdolla G2 voidaan parhaiten taata luotettava ja yhdenmukainen sertifiointiprosessi ja edistää hiilenpoistojen sertifiointia koskevia sisämarkkinoita siten, että minimoidaan viranomaisille aiheutuvat hallinnolliset kustannukset.

Näin ollen parhaaksi arvioitu toimintavaihtoehto on vaihtoehto, jossa komissio i) laatii sertifiointimenetelmät asiantuntijoita ja sidosryhmiä kuullen ja ii) yhdenmukaistaa sertifiointikehyksen ja QU.A.L.ITY-laatukriteerien täytäntöönpanon tunnustettujen sertifiointijärjestelmien avulla.

Komissio arvioi vaikutustenarvioinnissa myös sitä, onko ehdotus yhdenmukainen eurooppalaisen ilmastolain 6 artiklan 4 kohdassa säädettyjen eurooppalaisen ilmastolain tavoitteiden kanssa. Komissio totesi, että hiiliviljelykäytännöt voivat auttaa saavuttamaan 55-valmiuspaketissa LULUCF-sektorille ehdotetun erillisen vuoteen 2030 ulottuvan tavoitteen (–310 miljoonaan hiilidioksidiekvivalenttitonnia), minkä myötä voidaan ylittää LULUCF-sektorin hiilenpoistojen panos eurooppalaisessa ilmastolaissa määritettyyn koko taloutta koskevaan –55 prosentin tavoitteeseen (rajattu –225 miljoonaan hiilidioksidiekvivalenttitonniin). Eurooppalaiseen ilmastolakiin sisältyy myös tavoite, jonka

mukaan unionista tulee ilmastoneutraali vuoteen 2050 mennessä, minkä jälkeen saavutetaan negatiiviset päästöt. Jotta tämä tavoite saavutetaan, unionin on kuitenkin lisättävä hiilenpoistotoimenpiteiden käyttöönottoa. Vaikutustenarvioinnissa analysoidaan toimintavaihtoehtoja tehokkaiden hiilenpoistotoimenpiteiden käyttöönottoa heikentävien esteiden poistamiseksi. Toimintavaihtoehdot eivät kuitenkaan saisi estää toimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi.

Sääntelyntarkastelulautakunta antoi myönteisen lausunnon vaikutustenarvioinnista ja toimitti suosituksia kertomuksen parantamiseksi. Suositusten tavoitteena oli osoittaa paremmin, että luotettavan sertifiointikehyksen puuttuminen on suurin este hiilenpoistotoimenpiteiden kehittämiselle, sekä esitellä avoimemmin kaikki menetelmiin ja hallintoon liittyvät toimintavaihtoehdot.

Tämän seurauksena vaikutustenarvioinnin lopulliseen versioon sisällytettiin seuraavat näkökohdat:

- Johdannossa selvennettiin aloitteen taustaa (hiilenpoistojen rooli vuoteen 2050 ulottuvassa ilmastoneutraaliustavoitteessa ja nykyisen politiikan mukaisessa perustasossa) ja vapaaehtoista luonnetta.
- Ongelman määrittelyyn on lisätty uusia viitteitä, jotta voidaan vahvistaa yksilöityjen ongelmien (erityisesti luottamuksen puutteen) olemassaolo ja laajuus ja tuoda esiin, että sidosryhmät pitivät tärkeänä kehyksen kansainvälistä yhdenmukaistamista.
- Tavoitteita koskevassa osiossa selvennettiin, että neljän QU.A.L.ITY-laatuksien valitseminen perustui yleiseen yksimielisyyteen siitä, mistä korkealaatuinen sertifiointi koostuu useimpien käytössä olevien sertifiointimenetelmien mukaisesti. Lisäksi toimintavaihtoehtoja kuvaavassa osiossa oleva kriteerien esittely sisältää nyt enemmän perusteluja niihin liittyvistä liitteistä.
- Kehyksen vapaaehtoisen luonteen huomioonottamiseksi lisättiin useita selvennyksiä (esim. tasapuolisia toimintaedellytyksiä koskeva tavoite on muotoiltu uudelleen yhdenmukaistamiseksi).
- Hylättyjä toimintavaihtoehtoja koskevassa osiossa selitetään paremmin, miksi sertifiointikehyksen pakollinen käyttö hylättiin.
- Vaikutusten arvioimista koskevassa osiossa mainitaan, että vapaaehtoisuus on riski, joka saattaa heikentää aloitteen onnistumista, ja esitetään toimenpiteitä tämän riskin pienentämiseksi.
- Toimintavaihtoehtojen arvioinnissa määritetään paremmin hiilenpoistotoimenpiteiden laajemman käyttöönoton esteet ja selitetään, miten sertifiointikehys auttaa puuttumaan näihin esteisiin. Lisäksi tässä osiossa selvennetään epävarmuutta, joka liittyy laadullisiin väittämiin odotetuista hyödyistä ja kustannuksista.
- ”Yksi sisään, yksi ulos” -periaatetta koskeva osio on siirretty liitteestä päätteksi.
- Aloitteen seuranta ja arviointia koskeva osio sisältää yksityiskohtaisempia operatiivisia tavoitteita.
- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ei sovelleta

- **Perusoikeudet**

Ei sovelleta

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Merkittävät vaikutukset unionin talousarvioon koskevat muiden kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien säädösten valmistelua ja hiilenpoistojen asiantuntijaryhmän toimintaa.

Ehdotuksessa säädetään eräiden delegeoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten rinnakkaisesta valmistelusta ehdotetun asetuksen voimaantulon jälkeen. Mikä tärkeintä, on tarpeen hyväksyä delegeoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan sertifiointimenetelmät eri hiilenpoistotoimenpiteitä (esim. pysyvä poistaminen, hiiliviljely ja hiiltä varastoivat tuotteet) varten.

Komissiota avustaa näiden erittäin teknisten muiden kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien säädösten valmistelussa hiilenpoistojen asiantuntijaryhmä. Ryhmässä on noin 70 jäsentä, ja siihen voi liittyä joitakin alaryhmiä, myös lisäasiantuntemusta. Komissio huolehtii ryhmän toiminnasta ulkoisen toimeksisaajan avustuksella.

Lisäksi komissiota koskevat talousarviovaikutukset liittyvät sellaisten julkisten tai yksityisten sertifiointijärjestelmien tunnustamiseen, jotka ovat vastuussa sertifiointikehyksen täytäntöönpanosta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Talousarviovaikutuksia kohdistuu myös niihin jäsenvaltioihin, jotka aikovat perustaa kansallisen sertifiointijärjestelmän ja huolehtia sen toiminnasta, mukaan lukien riippumattomien sertifiointielinten valvonta ja kansallisen rekisterin perustaminen ja toiminta).

Säädösehdotukseen liittyvässä rahoitus selvityksessä esitetään ehdotuksen yksityiskohtaiset talousarviovaikutukset sekä tarvittavat henkilöstö- ja hallintoresurssit.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio laatii marraskuussa 2021 julkaistujen parempaa sääntelyä koskevien suuntaviivojen ja erityisesti välineen 38 mukaisesti täytäntöönpanostrategian sen jälkeen, kun lainsäätäjät ovat hyväksyneet lainsäädäntöehdotuksen. Se esittelee erilaiset vaatimusten noudattamisen edistämistä koskevat välineet ja ottaa huomioon digitaaliseen täytäntöönpanoon liittyvät näkökohdat.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotetun asetuksen säännökset ja rakenne vastaavat aloitteen tavoitetta, joka on luoda ilmaston ja ympäristön kannalta tinkimätön läpinäkyvä ja uskottava hiilenpoistojen sertifiointikehys. Sen tarkoituksena on tukea luonnollisia ja oikeushenkilöitä, jotka ovat halukkaita ryhtymään ylimääräisiin toimiin vähentämällä mahdollisimman paljon kasvihuonekaasupäästöjään ja saattamalla toimensa kestävyystasolle, joka on Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa vahvistetun tiukennetun ilmastotavoitteen ja eurooppalaisessa ilmastolaissa vahvistetun vuoteen 2050 ulottuvan ilmastoneutraaliustavoitteen mukainen.

Ehdotettu asetus sisältää seuraavat keskeiset säännökset:

Asetuksen kohde ja soveltamisala määritellään 1 artiklassa. Ehdotuksen tavoitteena on helpottaa korkealaatuisten hiilenpoistojen toteuttamista vapaaehtoisen unionin sertifiointikehyksen avulla. Tässä artiklassa määritellään myös ehdotuksen yleinen rakenne, joka koostuu kolmesta pilarista: Ensimmäisessä määritetään neljä laatukriteeriä, joiden kumulatiivisen täyttymisen avulla hiilenpoistoille on mahdollista saada sertifiointi. Toisessa pilarissa määritetään todentamis- ja sertifiointiprosessin keskeiset osatekijät. Kolmannessa

pilarissa vahvistetaan säännöt unionin sertifiointikehyksen täytäntöönpanosta vastaavien sertifiointijärjestelmien toiminnalle.

Ehdotetun asetuksen 2 artiklassa vahvistetaan asetuksen säännösten kannalta keskeinen terminologia, erityisesti hiilenpoistoja ja hiilenpoistotoimenpiteitä koskevat määritelmät.

Ehdotetun asetuksen 3 artiklassa määritetään kaksi edellytystä, joiden on täyttyttävä, jotta hiilenpoistot ovat kelpoisia unionin sertifiointikehykseen: ensinnäkin ne on tuotettava laatukriteerit täyttävillä hiilenpoistotoimenpiteillä ja toiseksi niiden on oltava riippumattoman sertifiointielimen todentamia.

Ehdotetun asetuksen ensimmäinen pilari määritellään 4–8 artiklassa. Ehdotetun asetuksen 4 artiklassa vahvistetaan säännöt nettohiilenpoistohyödyn kvantifiointia varten perustasoon verrattuna, kun taas 5, 6 ja 7 artiklassa määritetään hiilenpoistotoimenpiteiden täydentävyyttä, pitkäaikaisvarastointia ja kestävyyttä koskevat laatukriteerit. Ehdotetun asetuksen 8 artiklassa annetaan komissiolle valtuudet hyväksyä delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan räätälöidyt sertifiointimenetelmät laatukriteerien täyttymisen arviointia varten. Liitteessä I luetellaan osatekijät, jotka on sisällytettävä kyseisiin sertifiointimenetelmiin.

Ehdotetun asetuksen toinen pilari, joka koskee vaatimustenmukaisuuden sertifiointia, määritetään 9 ja 10 artiklassa.

Ehdotetun asetuksen 9 artiklassa määritellään kahdesta vaiheesta koostuvan sertifiointiprosessin keskeiset osatekijät. Alkuvaiheessa toiminnanharjoittaja toimittaa sertifiointielimelle kattavat tiedot hiilenpoistotoimenpiteestä ja sen odotetusta laatukriteerien täyttämisestä. Sertifiointielin suorittaa tarkastuksen todentaakseen toiminnanharjoittajan väittämät sekä antaa sertifiointitarkastusta koskevan raportin ja – jos laatukriteerit täytyvät – sertifikaatin.

Toisessa vaiheessa sertifiointielin suorittaa uudelleensertifiointitarkastuksen todentaakseen, että hiilenpoistotoimenpide on toteutettu asianmukaisesti ja täysin laatukriteerien mukaisesti, ja antaa uudelleensertifiointitarkastusta koskevan raportin ja päivitetyn sertifikaatin, jonka perusteella sertifiointijärjestelmä myöntää ja kirjaa sertifioidut hiilipoistumayksiköt. Liitteessä II luetellaan sertifikaattiin sisällytettävät vähimmäistiedot.

Ehdotetun asetuksen 10 artiklassa vahvistetaan sertifiointielimiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset, joilla varmistetaan niiden riippumattomuus ja puolueettomuus ja se, että ne ovat päteviä suorittamaan sertifiointitarkastukset. Lisäksi siinä asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus valvoa sertifiointielinten toimintaa.

Sertifiointijärjestelmiä koskeva kolmas pilari määritetään 11–14 artiklassa. Ehdotetun asetuksen 11 artiklassa asetetaan toiminnanharjoittajille velvoite käyttää komission tunnustamia sertifiointijärjestelmiä laatukriteerien täyttämisen osoittamiseksi. Siinä säädetään myös tietyistä sertifiointijärjestelmien toimintaa koskevista vaatimuksista, mukaan lukien toimenpiteet, joilla varmistetaan hyvä hallintotapa, avoimuus ja vastuuvastuuvelvollisuus.

Ehdotetun asetuksen 12 artiklassa asetetaan sertifiointijärjestelmille velvollisuus perustaa ja ylläpitää julkisia rekisterejä hiilenpoistotoimenpiteitä ja hiilipoistumayksikköjä koskevia todisteita varten. On erittäin tärkeää, että rekistereissä käytetään automatisoituja järjestelmiä ja että ne ovat yhteentoimivia, jotta voidaan ehkäistä petoksia ja välttää kaksinkertaista laskentaa.

Ehdotetun asetuksen 13 artiklassa vahvistetaan oikeusperusta sertifiointijärjestelmien tunnustamiselle komission päätöksillä, ja 14 artiklassa säädetään sertifiointijärjestelmiä koskevista raportointivaatimuksista.

Ehdotetun asetuksen 18 artiklassa säädetään asetuksen uudelleentarkastelusta: ensimmäisen kerran kolmen vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta ja vuoden 2028 loppuun mennessä ja sen jälkeen säännöllisin väliajoin jokaisen Pariisin sopimuksen mukaisesti toteutetun tilannekatsauksen jälkeen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**hiilenpoistoja koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan, ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen, sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²⁰, ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²¹, noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä, sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Kansainvälinen yhteisö on sopinut ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen²², jäljempänä 'Pariisin sopimus', nojalla pitävänsä maapallon keskilämpötilan nousun selvästi alle kahdessa celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna ja jatkavansa toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna. Unioni ja sen jäsenvaltiot ovat Pariisiin sopimuksen osapuolia, ja ne ovat vankasti sitoutuneet panemaan Pariisin sopimuksen täytäntöön vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja lisäämällä hiilenpoistoja.
- 2) Hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) uusimman raportin²³ mukaan koko maailman tasolla on epätodennäköistä, että ilmaston lämpeneminen saadaan rajoitettua 1,5 celsiusasteeseen, ellei maailman kasvihuonekaasupäästöjä vähennetä nopeasti ja jyrkästi tulevien vuosikymmenten aikana. IPCC:n raportissa todetaan myös selkeästi, että on välttämätöntä aloittaa hiilidioksidin poistaminen vaikeasti vähennettävien jäännöspäästöjen kompensoimiseksi, jos hiilidioksidin tai kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt halutaan saavuttaa. Tämä edellyttää sellaisten kestävien toimien laajamittaista käyttöönottoa, joilla hiilidioksidi otetaan talteen ilmakehästä ja varastoidaan pysyvästi geologisiin varastoihin, maa- ja meriekosysteemeihin tai tuotteisiin. Tällä hetkellä ja nykypolitiikoilla unioni ei kykene saavuttamaan vaadittuja hiilenpoistoja: hiilipoistumat maaekosysteemeissä ovat vähentyneet viime vuosina,

²⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

²¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

²² Hyväksytty ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta 5 päivänä lokakuuta 2016 annetulla neuvoston päätöksellä (EU) 2016/1841 (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).

²³ IPCC Working Group III (2022), Technical Summary. Teoksessa: Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change. Sixth Assessment Report (linkki).

eikä unionissa olla tällä hetkellä merkittävässä määrin ottamassa käyttöön teollisia hiilenpoistoratkaisuja.

- 3) Tämän asetuksen tavoitteena on laatia vapaaehtoinen hiilenpoistoja koskeva unionin sertifiointikehys, jonka tarkoituksena on luoda kannustimia korkealaatuisten hiilenpoistojen käyttöönotolle biologista monimuotoisuutta ja saasteettomuutta koskevia tavoitteita täysin noudattaen. Se on väline, jolla tuetaan Pariisin sopimuksen mukaisten unionin tavoitteiden, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119²⁴ vahvistetun yhteistä ilmastoneutraaliutta vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen, saavuttamista. Unioni on myös sitoutunut tuottamaan negatiivisia päästöjä vuoden 2050 jälkeen. Yksi tärkeä väline hiilenpoistojen lisäämiseksi maaekosysteemeissä on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841²⁵, jota tarkastellaan parhaillaan uudelleen. Uudelleentarkastelun tavoitteena on määrittää unionin nettopoistumatavoite, joka olisi 310 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuoteen 2030 mennessä, ja osoittaa vastaavat tavoitteet kullekin jäsenvaltiolle.
- 4) Unionin sertifiointikehys tukee sellaisten hiilenpoistotoimenpiteiden laatimista unionissa, joiden tuloksena on yksiselitteinen nettohiilenpoistohyöty, siten, että vältetään viherpesua. Hiiliviljelyn osalta tämän sertifiointikehysten olisi myös edistettävä sellaisten hiilenpoistotoimenpiteiden käyttöönottoa, jotka tuottavat sivuhyötyjä luonnon monimuotoisuudelle ja auttavat siten saavuttamaan luonnon ennallistamista koskevassa unionin laissa vahvistetut luonnon ennallistamistavoitteet. Unionin sertifiointikehys on ratkaisevassa asemassa kansainvälisissä sopimuksissa ja unionin lainsäädännössä vahvistettujen ilmastonmuutoksen hillintää koskevien unionin tavoitteiden saavuttamisessa.
- 5) Jotta voidaan tukea niitä toiminnanharjoittajia, jotka ovat halukkaita toteuttamaan lisätoimia hiilenpoistojen lisäämiseksi kestäväällä tavalla, unionin sertifiointikehyksessä olisi otettava huomioon erityyppiset hiilenpoistotoimenpiteet, niiden erityispiirteet ja niihin liittyvät ympäristövaikutukset. Siksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava hiilenpoistoa, hiilenpoistotoimenpiteitä ja muita unionin sertifiointikehysten osatekijöitä koskevat selkeät määritelmät.
- 6) Tässä asetuksessa olisi määritettävä vaatimukset, joiden mukaisesti hiilenpoistoille olisi oltava mahdollista saada unionin sertifiointikehysten mukainen sertifiointi. Tätä varten hiilenpoistot olisi kvantifioitava täsmällisesti ja perusteellisesti, ja niitä olisi tuotettava vain sellaisilla hiilenpoistotoimenpiteillä, jotka tuottavat nettohiilenpoistohyödyn, ovat täydentäviä ja pyrkivät varmistamaan hiilen pitkäaikaisvarastoinnin ja joilla on neutraali vaikutus kestävyystavoitteisiin tai joista koituu sivuhyötyjä kestävyystavoitteille. Lisäksi hiilenpoistoille olisi tehtävä riippumattomia ulkopuolisia tarkastuksia, jotta voidaan varmistaa sertifiointiprosessin uskottavuus ja luotettavuus. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

2003/87/EY²⁶ on otettu käyttöön pakollisia hiilen hinnoittelua koskevia unionin sääntöjä, joilla säännellään mainitun direktiivin kattamista toiminnoista aiheutuvien päästöjen käsittelyä. Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa direktiivin 2003/87/EY soveltamiseen, paitsi sellaisten kestävästi biomassan aiheuttamien päästöjen poistumien sertifiointin osalta, joiden kertoimeksi on määritetty nolla mainitun direktiivin liitteen IV mukaisesti.

- 7) Hiilenpoistotoimenpiteen tuloksena olisi oltava nettohiilenpoistohyöty, joka osoittaa, että poistolla saadaan aikaan myönteinen ilmastovaikutus. Nettohiilenpoistohyöty olisi laskettava kaksivaiheisesti. Ensinnäkin toiminnanharjoittajien olisi kvantifioitava ne ylimääräiset hiilenpoistot, jotka hiilenpoistotoimenpide on tuottanut perustasoon verrattuna. Olisi suositeltavaa asettaa vakioitu perustaso, joka kuvaa vertailukelpoisten toimenpiteiden tavanomaisia tuloksia vastaavissa sosiaalisissa, taloudellisissa ja ympäristöön ja teknologiaan liittyvissä olosuhteissa sekä vastaavilla maantieteellisillä alueilla. Näin voidaan varmistaa objektiivisuus, minimoida noudattamisesta aiheutuvat ja muut hallinnolliset kustannukset ja ottaa myönteisesti huomioon hiilenpoistotoimenpiteitä jo toteuttaneiden ensimmäisten toimijoiden toiminta. Hiiliviljelyn yhteydessä olisi edistettävä saatavilla olevan digitaali teknologian, mukaan lukien sähköiset tietokannat ja paikkatietojärjestelmät, kaukokartoitus, tekoäly ja koneoppiminen, sekä sähköisten karttojen käyttöä, jotta voidaan vähentää perustasojen määrittämisen ja hiilenpoistotoimenpiteiden seurannan kustannuksia. Silloin kun tällaista vakioitua perustasoa ei ole mahdollista asettaa, voidaan kuitenkin käyttää toiminnanharjoittajan yksilöllisiin tuloksiin perustuvaa hankekohtaista perustasoa. Jotta voidaan ottaa huomioon sosiaalinen, taloudellinen, ympäristöön liittyvä ja teknologinen kehitys ja kannustaa nostamaan tavoitetasoa ajan mittaan Pariisin sopimuksen mukaisesti, perustasoja olisi päivitettävä säännöllisesti.
- 8) Nettohiilenpoistohyödyn kvantifioinnin toisessa vaiheessa olisi vähennettävä mahdollinen hiilenpoistotoimenpiteen toteuttamiseen liittyvä kasvihuonekaasupäästöjen lisäys. Relevantteja huomioon otettavia kasvihuonekaasupäästöjä ovat muun muassa suorat päästöt, kuten lannoitteiden, polttoaineen tai energian käytöstä aiheutuvat päästöt, ja epäsuorat päästöt, jotka johtuvat esimerkiksi maankäytön muutoksesta, josta aiheutuu ruokaturvaan liittyviä riskejä maataloustuotannon siirtämisen vuoksi. Hiilenpoistotoimenpiteen toteuttamisesta aiheutuvaa kasvihuonekaasupäästöjen vähennystä ei pitäisi ottaa huomioon nettohiilenpoistohyödyn kvantifioinnissa, vaan sitä olisi pidettävä ilmastomuutoksen hillintää koskevalle kestävyystavoitteelle koituvana sivuhyötynä; kun kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset (kuten muut kestävyydelle koituvat sivuhyödyt) ilmoitetaan sertifikaateissa, ne voivat lisätä sertifioitujen hiilenpoistojen arvoa.
- 9) Hiilenpoistotoimenpide tuottaa nettohiilenpoistohyödyn, kun perustason ylittävät hiilenpoistot ovat suurempia kuin mahdollinen hiilenpoistotoimenpiteen toteuttamisesta aiheutuva kasvihuonekaasupäästöjen lisäys. Esimerkiksi niissä toimenpiteissä, joiden tuloksena on hiilen pysyväisvarastointi injektoimalla se maan alle, pysyvästi varastoidun hiilen määrän olisi oltava suurempi kuin teollisesta prosessista aiheutuvat energiaan liittyvät kasvihuonekaasupäästöt. Hiiliviljelyn osalta metsityksellä talteenotetun hiilen tai turvemaiden vettymällä ennallistamisen

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

seurauksena maahan jätetyn hiilen määrän olisi oltava suurempi kuin hiilenpoistotoimenpiteen toteuttamiseen käytettyjen koneiden päästöt tai epäsuorat maankäytön muutoksesta aiheutuvat päästöt, jotka hiilivuoto voi aiheuttaa.

- 10) Hiilenpoistot olisi kvantifioitava relevantilla, tarkalla, kattavalla, johdonmukaisella ja vertailtavalla tavalla. Kvantifioinnin epävarmuustekijät olisi raportoitava ja kirjattava asianmukaisesti, jotta voidaan rajoittaa riskiä ilmakehästä poistetun hiilidioksidin määrän yliarvioimisesta. Hiiliviljelyn tuottamat hiilenpoistot olisi kvantifioitava erittäin tarkasti korkealaatuisuuden varmistamiseksi ja epävarmuustekijöiden minimoimiseksi. Jotta voidaan kannustaa luomaan synergioita ilmastoa ja biologista monimuotoisuutta koskevien unionin tavoitteiden kanssa, olisi lisäksi edellytettävä maan kartoituksen lisäämistä. Tämä auttaa suojelemaan ja parantamaan luontopohjaisten hiilenpoistojen kestävyyttä koko unionissa. Päästöjen ja poistumien satelliittiseurannan sekä paikan päällä toteutettavan seurannan ja raportoinnin olisi noudatettava tiukasti näitä lähestymistapoja, ja niissä olisi hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla Copernicus-ohjelman kaltaisista unionin ohjelmista saatavilla olevia pitkälle kehittyneitä teknologioita, käytettävä kattavasti jo olemassa olevia välineitä ja varmistettava johdonmukaisuus kansallisten kasvihuonekaasuinventarioiden kanssa.
- 11) Jotta varmistetaan, että unionin sertifiointikehyksellä luodaan kannustimia tavanomaista käytäntöä pidemmälle meneville hiilenpoistoille, hiilenpoistotoimenpiteiden olisi oltava ylimääräisiä. Näiden toimenpiteiden olisi siis mentävä lakisääteisiä vaatimuksia pidemmälle eli toiminnanharjoittajien olisi toteutettava toimenpiteitä, joita niiltä ei jo edellytetä sovellettavassa lainsäädännössä. Lisäksi hiilenpoistotoimenpiteiden toteuttamissyynä olisi oltava sertifiointin tarjoama kannustava vaikutus. Tällainen vaikutus on olemassa, kun sertifiointista saatavien mahdollisten tulojen luoma kannustin muuttaa toiminnanharjoittajien käytöstä siten, että ne osallistuvat ylimääräiseen hiilenpoistotoimenpiteeseen saavuttaakseen ylimääräisiä hiilenpoistoja.
- 12) Vakioidussa perustasossa olisi otettava huomioon ne lakisääteiset ja markkinaolosuhteet, joissa hiilenpoistotoimenpide toteutetaan. Jos sovellettavassa lainsäädännössä veloitetaan toiminnanharjoittajat toteuttamaan hiilenpoistotoimenpide tai jos hiilenpoistotoimenpide toteutettaisiin ilman kannustimiakin, sen tulokset otetaan huomioon perustasossa. Tästä syystä olisi oletettava, että tällaista perustasoa suurempia hiilenpoistoja tuottava hiilenpoistotoimenpide on ylimääräinen. Vakioidun perustason käytön pitäisi näin yksinkertaistaa ylimääräisyyden osoittamista toiminnanharjoittajien kannalta. Siksi sen pitäisi vähentää sertifiointiprosessin hallinnollista taakkaa, mikä on erityisen tärkeää pienimuotoista toimintaa harjoittaville maankäyttäjille.
- 13) Ilmakehästä talteenotettu ja biogeeninen hiili, joka otetaan talteen ja varastoidaan hiilenpoistotoimenpiteellä, on vaarassa vapautua takaisin ilmakehään (esimerkiksi poiston kumoutuminen) luonnollisista tai ihmisen toiminnasta johtuvista syistä. Siksi toiminnanharjoittajien olisi toteutettava kaikki asiaankuuluvat ehkäisevät toimenpiteet näiden riskien lieventämiseksi ja seurattava asianmukaisesti, että hiili pysyy varastoituna kullekin hiilenpoistotoimenpiteelle määritetyn seurantajakson ajan. Sertifioitujen hiilenpoistojen voimassaolon olisi oltava riippuvaisia varastoinnin odotetusta kestosta ja tiettyyn hiilenpoistotoimenpiteeseen liittyvistä erilaisista kumoutumisriskeistä. Toimenpiteet, joilla hiili varastoidaan geologisiin muodostumiin, tarjoavat riittävän varmuuden siitä, että hiili pysyy varastoituna erittäin pitkän ajan, useita vuosisatoja, ja niiden voidaan katsoa varmistavan hiilen pysyvän

varastoinnin. Hiiliviljely tai hiilen varastointi tuotteisiin ovat alttiimpia hiilen tahalliselle tai tahattomalle ilmakehään vapautumisriskille. Tämän riskin huomioon ottamiseksi sellaisten sertifioitujen hiilenpoistojen voimassaololle, jotka perustuvat hiiliviljelyyn ja hiilen varastointiin tuotteisiin, olisi asetettava asiaankuuluvan seurantajakson päättymistä vastaava voimassaolon päättymispäivä. Sen jälkeen olisi oletettava, että hiili on vapautunut ilmakehään, ellei talouden toimija osoita keskeytymättömillä seurantatoimilla, että hiili on pysynyt varastoituna.

- 14) Niiden toimenpiteiden lisäksi, joilla minimoidaan riski hiilen vapautumisesta ilmakehään seurantajakson aikana, olisi otettava käyttöön asianmukaisia vastuumekanismeja poistojen kumoutumiseen puuttumiseksi. Tällaisia mekanismeja voisivat olla esimerkiksi hiilipoistumayksikköjen diskonttaus, yhteiset hiilipoistumayksikköpuskurit tai hiilipoistumayksikkötilit ja etukäteisvakuutusmekanismit. Koska geologista varastointia ja hiilidioksidivuotoa koskevat vastuumekanismi ja asiaan liittyvät korjaavat toimenpiteet on jo vahvistettu direktiivissä 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/31/EY²⁷, olisi sovellettava kyseisiä vastuumekanismeja ja korjaavia toimenpiteitä kaksinkertaisen sääntelyn välttämiseksi.

15) Hiilenpoistotoimenpiteillä on hyvät mahdollisuudet tuottaa kaikkia osapuolia hyödyttäviä kestävä kehityksen ratkaisuja, vaikkakaan kompromisseja ei voida sulkea pois. Siksi on asianmukaista vahvistaa kestävyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset sen varmistamiseksi, että hiilenpoistotoimenpiteillä on neutraali vaikutus ilmastonmuutoksen hillintään ja siihen sopeutumista koskeviin kestävyystavoitteisiin, biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojeluun ja ennallistamiseen, vesivarojen ja merten luonnonvarojen kestävä käyttöön ja suojeluun, kiertotalouteen siirtymiseen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen, tai että hiilenpoistotoimenpiteistä koituu näille sivuhyötyjä. Kestävyysvaatimusten olisi soveltuvien osin ja paikalliset olosuhteet huomioon ottaen perustuttava komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/2139²⁸ vahvistettuihin metsätaloustoiminnan ja hiilidioksidin pysyvän maanalaisen geologisen varastoinnin ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisiin teknisiin arviointikriteereihin sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001²⁹ 29 artiklassa vahvistettuihin maa- ja metsätalouden biomassan raaka-aineiden kestävyyskriteereihin. Sertifiointia ei pitäisi myöntää esimerkiksi metsien monokulttuurien kaltaisille käytännöille, joilla on haitallisia vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen.

- 16) Viljelykäytännöt, joilla poistetaan hiilidioksidia ilmakehästä, edistävät ilmaston neutraaliuden tavoitetta, ja niistä olisi palkittava joko yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tai muiden julkisten tai yksityisten aloitteiden kautta.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

²⁸ Komission delegoitu asetus (EU) 2021/2139, annettu 4 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852 täydentämisestä vahvistamalla tekniset arviointikriteerit, joilla määritetään, millä edellytyksillä taloudellista toimintaa pidetään ilmastonmuutoksen hillintään tai ilmastonmuutokseen sopeutumista merkittävästi edistävänä ja aiheuttaako kyseinen taloudellinen toiminta merkittävää haittaa millekään muulle ympäristötavoitteelle (EUVL L 442, 9.12.2021, s. 1).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

Tässä asetuksessa olisi erityisesti otettava huomioon tiedonannossa *Kestävä hiilen kierto*³⁰ tarkoitetut viljelykäytännöt.

- 17) Toiminnanharjoittajat tai toiminnanharjoittajaryhmät voivat ilmoittaa sivuhyödyt, jotka edistävät kestävyystavoitteiden saavuttamista kestävyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia pidemmälle menevällä tavalla. Tätä varten niistä ilmoittamisessa olisi noudatettava komissionlaatimia sertifiointimenetelmiä, jotka on mukautettu eri hiilenpoistotoimenpiteisiin. Sertifiointimenetelmillä olisi mahdollisuuksien mukaan kannustettava tuottamaan biologiselle monimuotoisuudelle koituvia sivuhyötyjä, jotka menevät kestävyyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia pidemmälle. Nämä ylimääräiset sivuhyödyt lisäävät sertifioidujen hiilenpoistojen taloudellista arvoa ja toiminnanharjoittajien tuloja. Näiden huomioiden valossa on asianmukaista, että komissio asettaa etusijalle räätälöityjen sertifiointimenetelmien laatimisen sellaisia hiiliviljelytoimia varten, jotka tuottavat merkittäviä sivuhyötyjä biologiselle monimuotoisuudelle.
- 18) On asianmukaista laatia tarkat sertifiointimenetelmät eri hiilenpoistotoimenpiteitä varten, jotta tässä asetuksessa vahvistettuja laatukriteerejä voidaan soveltaa vakioidulla, todennettavissa olevalla ja vertailukelpoisella tavalla. Näiden menetelmien olisi varmistettava hiilenpoistotoimenpiteellä tuotetun nettohiilenpoistohyödyn luotettava ja läpinäkyvä sertifiointi siten, ettei toiminnanharjoittajille tai toiminnanharjoittajaryhmille eikä erityisesti pienviljelijöille ja metsänomistajille aiheuteta kohtuutonta hallinnollista taakkaa. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta antaa tämän asetuksen täydentämiseksi delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan tarkat sertifiointimenetelmät eri hiilenpoistotoimenpiteitä varten. Nämä menetelmät olisi laadittava tiiviissä yhteistyössä hiilenpoistojen asiantuntijaryhmän ja kaikkien muiden kiinnostuneiden toimijoiden kanssa. Menetelmien olisi perustuttava parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön, ja niissä olisi hyödynnettävä hiilenpoistojen sertifiointiin tarkoitettuja olemassa olevia julkisia ja yksityisiä järjestelmiä ja menetelmiä ja otettava huomioon kansallisella ja unionin tasolla hyväksytyt asiaankuuluvat standardit ja säännöt.
- 19) Uskottavan ja luotettavan sertifiointiprosessin varmistamiseksi hiilenpoistotoimenpiteille olisi tehtävä riippumattomia ulkopuolisia tarkastuksia. Hiilenpoistotoimenpiteille olisi erityisesti ennen niiden toteuttamista tehtävä alustava sertifiointitarkastus, jossa todennetaan, että ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut laatukriteerit, mukaan lukien odotetun nettohiilenpoistohyödyn asianmukainen kvantifiointi. Hiilenpoistotoimenpiteille olisi myös tehtävä säännöllisesti uudelleensertifiointitarkastuksia, joissa todennetaan, että tuotetut hiilenpoistot ovat vaatimustenmukaisia. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan hiilenpoistotoimenpiteen kuvauksen ja sertifiointi- ja uudelleensertifiointitarkastusta koskevien raporttien sisältö ja tekniset yksityiskohdat sekä niihin sisällytettävät vähimmäistiedot.
- 20) On ratkaisevan tärkeää tarjota maankäyttäjille parempaa tietämystä, välineitä ja menetelmiä hiilenpoistojen arvioinnin ja optimoinnin parantamiseksi, jotta hillintätoimet voidaan toteuttaa kustannustehokkaasti ja jotta voidaan varmistaa maankäyttäjien sitoutuminen hiiliviljelyyn. Tämä on erityisen tärkeää unionin pienviljelijöille ja metsänomistajille, joilla ei usein ole tarvittavaa osaamista ja

³⁰

Komission tiedonanto *Kestävä hiilen kierto*, COM(2021) 800.

asiantuntemusta hiilenpoistotoimenpiteiden toteuttamiseksi ja vaadittujen laatukriteerien ja asiaan liittyvien sertifiointimenetelmien noudattamiseksi. Siksi on asianmukaista edellyttää, että tuottajajärjestöt edistävät neuvontapalvelujen tarjoamista antamalla teknistä neuvontaa jäsenilleen. Yhteisellä maatalouspolitiikalla ja kansallisella valtiontuella voidaan tukea taloudellisesti neuvontapalvelujen tarjoamista, tietämyksen vaihtoa, koulutusta, tiedotustoimia tai viljelijöiden ja metsänhoitajien kanssa toteutettavia vuorovaikutteisia innovointihankkeita.

- 21) On asianmukaista, että hiilenpoistosertifikaatit tukevat eri loppukäyttötarkoituksia, kuten kansallisten ja yrityksiä koskevien kasvihuonekaasuinventarioiden kokoamista, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841³¹ osalta, yritysten ilmastoon liittyvien ja muiden ympäristöväittämien (mukaan lukien luonnon monimuotoisuutta koskevat väittämät) todistamista tai todennettujen hiilipoistumayksikköjen vaihtamista vapaaehtoisilla päästökompensaatiomarkkinoilla. Tätä varten sertifikaatin olisi sisällettävä tarkkoja ja läpinäkyviä tietoja hiilenpoistotoimenpiteestä, mukaan lukien kokonaispoistumat ja nettohiilenpoistohyöty, jotka täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut laatukriteerit. Komissiolle olisi myös siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään tai muutetaan liitettä II, jossa luetellaan sertifikaatteihin sisällytettävät vähimmäistiedot.
- 22) Tarkan, perusteellisen ja läpinäkyvän todentamisen varmistamiseksi hiilenpoistotoimenpiteiden sertifiointin toteuttamisesta vastaavilla sertifiointielimillä olisi oltava vaaditut pätevyudet ja taidot, ja niiden olisi oltava kansallisten akkreditointielinten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008³² nojalla akkreditoimia. Mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi sertifiointielinten olisi myös oltava täysin riippumattomia siitä toiminnanharjoittajasta, joka toteuttaa sertifiointin kohteena olevan hiilenpoistotoimenpiteen. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edistettävä sertifiointiprosessin moitteettoman täytäntöönpanon varmistamista valvomalla kansallisten akkreditointielinten akkreditoimien sertifiointielinten toimintaa ja tiedottamalla sertifiointijärjestelmille asiaan liittyvistä vaatimustenvastaisuuksia koskevista havainnoista.
- 23) Toiminnanharjoittajien olisi osoitettava tämän asetuksen noudattaminen sertifiointijärjestelmillä. Siksi sertifiointijärjestelmien toiminnan olisi perustuttava luotettaviin ja läpinäkyviin sääntöihin ja menettelyihin, ja niiden olisi varmistettava tarkkuus, luotettavuus, eheys ja alkuperän kiistämättömyys sekä suojattava petoksilta toiminnanharjoittajien toimittamien tietojen ja datan osalta. Niiden olisi myös varmistettava todennettujen hiilipoistumayksikköjen asianmukainen kirjaaminen erityisesti ehkäisemällä kaksinkertainen laskenta. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, mukaan lukien asianmukaiset luotettavuuteen, läpinäkyvyyteen, kirjanpitoon ja riippumattomiin tarkastuksiin liittyvät normit, jotta voidaan varmistaa tarvittava oikeusvarmuus toiminnanharjoittajiin ja sertifiointijärjestelmiin sovellettavien sääntöjen osalta.

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

Kustannustehokkaan sertifiointiprosessin varmistamiseksi näiden sertifiointia koskevien yhdenmukaistettujen teknisten sääntöjen tavoitteena olisi myös oltava vähentää toiminnanharjoittajiin tai toiminnanharjoittajaryhmiin, erityisesti pieniin ja keskisuiuriin yrityksiin ja myös pienviljelijöihin ja metsänomistajiin, kohdistuvaa tarpeetonta hallinnollista taakkaa.

- 24) Sertifiointin luotettavan ja yhdenmukaisen valvonnan varmistamiseksi komission olisi voitava antaa päätöksiä sellaisten sertifiointijärjestelmien tunnustamisesta, jotka täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut vaatimukset, myös teknisten valmiuksien, luotettavuuden, läpinäkyvyyden ja riippumattomien tarkastusten osalta. Tällaisten tunnustamista koskevien päätösten voimassaoloajan olisi oltava rajoitettu. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan sertifiointijärjestelmien tunnustamista unionissa koskevat sisältö ja prosessit.
- 25) Tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksen³³ (Århusin yleissopimus), määräyksiä, jotka koskevat tiedon saantia, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa, erityisesti yleisön osallistumista sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta koskevia määräyksiä sovelletaan edelleen tarvittaessa.
- 26) Sertifiointijärjestelmien olisi perustettava ja ylläpidettävä yhteentoimivia julkisia rekisterejä, jotta voidaan varmistaa hiilenpoistosertifikaattien läpinäkyvyys ja täydellinen jäljitettavuus ja ehkäistä petosten ja kaksinkertaisen laskennan riskiä. Petos voi tapahtua, jos samalle hiilenpoistotoimenpiteelle myönnetään useampi kuin yksi sertifikaatti sen vuoksi, että toimenpide on rekisteröity kahteen eri sertifiointijärjestelmään tai kahdesti samaan järjestelmään. Petos voi tapahtua myös silloin, kun samaa sertifikaattia käytetään useaan kertaan saman väittämän esittämiseksi tietyn hiilenpoistotoimenpiteen tai tietyn hiilipoistumayksikön perusteella. Rekistereihin olisi tallennettava hiilenpoistojen sertifiointiprosessista syntyvät asiakirjat, mukaan lukien sertifiointitarkastusten tiivistelmät ja uudelleensertifiointitarkastuksia koskevat raportit, sertifikaatit ja päivitettyt sertifikaatit, ja ne olisi asetettava julkisesti saataville sähköisessä muodossa. Rekistereihin olisi kirjattava myös unionin laatukriteerit täyttävät sertifioitujen hiilipoistumayksiköt. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäätöjä, joissa vahvistetaan kyseisten rekisterien toimintaa ja yhteentoimivuutta koskevia standardeja ja teknisiä sääntöjä.
- 27) Sertifiointijärjestelmillä on tärkeä tehtävä siinä, että ne tarjoavat näyttöä hiilenpoistoja koskevien laatukriteerien täyttamisestä. Siksi komission on asianmukaista edellyttää, että sertifiointijärjestelmät raportoivat säännöllisesti toiminnastaan. Nämä raportit olisi julkistettava kokonaisuudessaan tai soveltuviin tapauksiin koostetussa muodossa, jotta voidaan lisätä avoimuutta ja parantaa komission toteuttamaa valvontaa. Lisäksi komissio saa tällaisista raporteista tarvittavat tiedot sertifiointijärjestelmien toimintaa koskevaa kertomusta varten parhaiden käytäntöjen yksilöimiseksi ja tarvittaessa tällaisten parhaiden käytäntöjen edistämistä koskevan ehdotuksen tekemiseksi.

³³ Neuvoston päätös 2005/370/EY, tehty 17 päivänä helmikuuta 2005, tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 124, 17.5.2005, s. 1).

Raportoinnin vertailtavuuden ja yhdenmukaisuuden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan sertifiointijärjestelmien laatimien raporttien sisältöä ja muotoa koskevat tekniset yksityiskohdat.

- 28) Jotta toiminnanharjoittajien on mahdollista täyttää tässä asetuksessa vahvistetut laatukriteerit yhdenmukaisesti ja kustannustehokkaasti siten, että otetaan huomioon eri hiilenpoistotoimenpiteiden erityispiirteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tämän asetuksen täydentämiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset sertifiointimenetelmät erityyppisiä hiilenpoistotoimenpiteitä varten. Komission olisi myös voitava muuttaa liitettä II, jossa luetellaan sertifikaatteihin sisällytettävät vähimmäistiedot. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa³⁴ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- 29) Komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011³⁵ mukaisesti. Jotta komissio voi käyttää tässä asetuksessa vahvistettua täytäntöönpanovaltaa, komissiota avustaa sen tämän asetuksen mukaisissa tehtävissä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999³⁶ 44 artiklan 3 kohdalla perustettu ilmastonmuutoskomitea.
- 30) Komission olisi tarkasteltava tämän asetuksen täytäntöönpanoa uudelleen kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen viimeistään kuuden kuukauden kuluessa Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla sovitusta maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta. Näissä uudelleentarkasteluissa olisi otettava huomioon unionin lainsäädäntöä koskeva asiaan liittyvä kehitys, teknologian ja tieteen kehitys sekä hiilenpoistojen ja elintarvikkeiden saatavuuden ja kohtuuhintaisuuden kattavalla ruokaturvan alalla tapahtunut markkinakehitys sekä hyödynnettävä Pariisin sopimuksen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen tuloksia.
- 31) Jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli korkealaatuisten hiilenpoistojen käyttöönoton edistämistä ja viherpesun riskin minimointia, vaan tavoitteet voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Unioni voi sen vuoksi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun

³⁴ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 luku

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tämän asetuksen tavoitteena on tehdä hiilenpoistojen toteuttamisesta toiminnanharjoittajille tai toiminnanharjoittajaryhmille helpompaa. Tätä varten asetuksessa perustetaan vapaaehtoinen hiilenpoistoja koskeva unionin sertifiointikehys vahvistamalla
 - a) unionissa toteutettavien hiilenpoistotoimenpiteiden laatukriteerit;
 - b) hiilenpoistojen todentamista ja sertifiointia koskevat säännöt;
 - c) sertifiointijärjestelmien toimintaa ja komission toteuttamaa järjestelmien tunnustamista koskevat säännöt.
2. Tätä vapaaehtoista hiilenpoistoja koskevaa unionin sertifiointikehystä ei sovelleta direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluviin päästöihin, lukuun ottamatta sellaisten kestävän biomassan aiheuttamien hiilidioksidipäästöjen varastointia, joiden kertoimeksi on määritetty nolla mainitun direktiivin liitteen IV mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
 - a) 'hiilenpoistolla' joko ilmakehästä talteenotetun tai biogeenisen hiilen varastointia geologisiin hiilivarastoihin, biogeenisiin hiilivarastoihin, pitkäkestoisiin tuotteisiin ja materiaaleihin ja meriympäristöön tai sitä, että vähennetään hiilen vapautumista ilmakehään biogeenisestä hiilivarastosta;
 - b) 'hiilenpoistotoimenpiteellä' yhtä tai useampaa tietyn toiminnanharjoittajan toteuttamaa käytäntöä tai prosessia, jonka tuloksena on hiilen pysyväisvarastointi tai joka lisää hiilen talteenottoa biogeeniseen hiilivarastoon, vähentää hiilen vapautumista ilmakehään biogeenisestä hiilivarastosta taikka varastoi ilmakehästä talteenotetun tai biogeenisen hiilen pitkäkestoisiin tuotteisiin tai materiaaleihin;
 - c) 'biogeenisellä hiilivarastolla' asetuksen (EU) 2018/841 liitteessä I olevan B osan a–e alakohdassa tarkoitettua maanpäällistä biomassaa, maanalaista biomassaa, kariketta, kuollutta puuainesta ja maaperän orgaanista hiiltä;
 - d) 'toiminnanharjoittajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka huolehtii hiilenpoistotoimenpiteestä tai valvoo sitä taikka jolle on annettu ratkaiseva taloudellinen päätäntävalta toimenpiteen teknisen toiminnan suhteen;

- e) 'toiminnanharjoittajaryhmällä' oikeushenkilöä, joka edustaa useampaa kuin yhtä toiminnanharjoittajaa ja joka on vastuussa sen varmistamisesta, että kyseiset toiminnanharjoittajat noudattavat tätä asetusta;
- f) 'seurantajaksolla' ajanjaksoa, jonka kesto määritetään hiilenpoistotoimenpiteen tyyppin mukaan ja jonka ajan toiminnanharjoittaja seuraa hiilen varastointia;
- g) 'hiilen pysyväisvarastoinnilla' hiilenpoistotoimenpidettä, joka tavanomaisissa olosuhteissa ja käyttämällä asianmukaisia hallintakäytäntöjä varastoi ilmakehästä talteenotetun tai biogeenisen hiilen useiksi vuosisadoiksi, mukaan lukien hiilen talteenottoon ja varastointiin perustuva bioenergia ja hiilidioksidin talteenotto suoraan ilmasta ja sen varastointi;
- h) 'hiiliviljelyllä' maanhoitoon liittyvää hiilenpoistotoimenpidettä, joka lisää hiilen varastointia elävään biomassaan, kuolleeseen orgaaniseen ainekseen ja maaperään sen ansiosta, että hiilidioksidin talteenottoa tehostetaan ja/tai hiilen vapautumista ilmakehään vähennetään;
- i) 'hiilen varastoinnilla tuotteisiin' hiilenpoistotoimenpidettä, jolla ilmakehästä talteenotettu ja biogeeninen hiili varastoidaan pitkäkestoisiin tuotteisiin ja materiaaleihin;
- j) 'sertifiointielimellä' riippumatonta, akkreditoitua tai tunnustettua vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta, joka on tehnyt sertifiointijärjestelmän kanssa sopimuksen sertifiointitarkastusten suorittamisesta ja sertifikaattien myöntämisestä;
- k) 'sertifiointijärjestelmällä' yksityisen tai julkisen organisaation hallinnoimaa järjestelmää, jolla valvotaan toiminnanharjoittajien tai toiminnanharjoittajaryhmien tämän asetuksen vaatimustenmukaisuuden sertifiointia;
- l) 'sertifiointitarkastuksella' sertifiointielimen suorittamaa tarkastusta;
- m) 'uudelleensertifiointitarkastuksella' tarkastusta, joka suoritetaan sertifiointielimen myöntämän sertifikaatin uusimista koskevassa prosessissa;
- n) 'sertifikaatilla' sertifiointielimen myöntämää vaatimustenmukaisuusilmoitusta, jolla sertifioidaan, että hiilenpoistotoimenpide täyttää tämän asetuksen vaatimukset;
- o) 'hiilipoistumayksiköllä' yhtä tonnia sertifioitua nettohiilenpoistohyötyä, joka on tuotettu hiilenpoistotoimenpiteellä ja kirjattu sertifiointijärjestelmään.

3 artikla

Sertifiointikelpoisuus

Hiilenpoistoille on oltava mahdollista saada tämän asetuksen mukainen sertifiointi, jos ne täyttävät molemmat seuraavista edellytyksistä:

- a) ne on tuotettu hiilenpoistotoimenpiteellä, joka täyttää 4–7 artiklassa vahvistetut laatukriteerit;
- b) ne on todennettu riippumattomasti 9 artiklan mukaisesti.

2 luku LAATUKRITEERIT

4 artikla

Kvantifiointi

1. Hiilenpoistotoimenpiteen on tuotettava nettohiilenpoistohyöty, joka kvantifioidaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\text{nettohiilenpoistohyöty} = CR_{\text{perustaso}} - CR_{\text{kokonaismäärä}} - GHG_{\text{lisäys}} > 0$$

jossa

- a) $CR_{\text{perustaso}}$ on perustason mukaiset hiilenpoistot;
 - b) $CR_{\text{kokonaismäärä}}$ on hiilenpoistotoimenpiteellä aikaansaatujen hiilenpoistojen kokonaismäärä;
 - c) $GHG_{\text{lisäys}}$ on hiilenpoistotoimenpiteen toteuttamisesta aiheutuva suorien ja epäsuorien kasvihuonekaasupäästöjen lisäys, lukuun ottamatta biogeenisistä hiilivarastoista aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä hiiliviljelyn osalta.
2. Hiiliviljelyn tapauksessa käsitteillä $CR_{\text{perustaso}}$ ja $CR_{\text{kokonaismäärä}}$ tarkoitetaan asetuksessa (EU) 2018/841 vahvistettujen tilinpitosääntöjen mukaisia kasvihuonekaasujen nettopoistumia tai -päästöjä.
 3. Edellä olevassa 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut määrät merkitään negatiivisella merkillä (–), jos ne ovat kasvihuonekaasujen nettopoistumia, ja positiivisella merkillä (+), jos ne ovat kasvihuonekaasujen nettopäästöjä; ne on ilmaistava hiilidioksidiekvivalenttitonneina.
 4. Hiilenpoistot on kvantifioitava relevantilla, tarkalla, kattavalla, johdonmukaisella, vertailtavalla ja läpinäkyvällä tavalla.
 5. Perustaso vastaa vertailukelpoisilla toimenpiteillä saavutettavia tavanomaisia hiilenpoiston tuloksia vastaavissa sosiaalisissa, taloudellisissa ja ympäristöön ja teknologiaan liittyvissä olosuhteissa, ja siinä otetaan huomioon maantieteellinen toimintaympäristö.
 6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, perustaso voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa perustua kyseessä olevan toimenpiteen yksilöllisiin hiilenpoiston tuloksiin.
 7. Perustaso on päivitettävä säännöllisesti.
 8. Hiilenpoistojen kvantifioinnissa on otettava huomioon epävarmuustekijät tunnustettujen tilastollisten lähestymistapojen mukaisesti.
 9. Hiiliviljelyn tuottamien hiilenpoistojen kvantifioinnin tukemiseksi toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on kerättävä tietoa hiilenpoistoista ja kasvihuonekaasupäästöistä tavalla, joka sopii yhteen asetuksen (EU) 2018/841 ja asetuksen (EU) 2018/1999 liitteessä V olevan 3 osan mukaisten kansallisten kasvihuonekaasuinventarioiden kanssa.

5 artikla

Ylimääräisyys

1. Hiilenpoistotoimenpiteessä on oltava kyse ylimääräisestä poistosta. Tätä varten hiilenpoistotoimenpiteen on täytettävä molemmat seuraavista kriteereistä:
 - a) se menee unionin ja kansallisia lakisääteisiä vaatimuksia pidemmälle;
 - b) se toteutuu sertifiointin kannustavan vaikutuksen vuoksi.
2. Kun perustaso on määritetty 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti, katsotaan, että 1 kohdassa tarkoitettu ylimääräisyys toteutuu. Kun perustaso on määritetty 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti, 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu ylimääräisyys on osoitettava erityisillä testeillä.

6 artikla

Pitkäaikaisvarastointi

1. Toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on osoitettava, että hiilenpoistotoimenpiteen tavoitteena on varmistaa hiilen pitkäaikaisvarastointi.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on täytettävä molemmat seuraavista kriteereistä:
 - a) ne seuraavat ja lieventävät mahdollista riskiä siihen, että varastoitu hiili vapautuu seurantajakson aikana;
 - b) niihin sovelletaan asianmukaisia vastuumekanismeja, jotta voidaan puuttua varastoidun hiilen mahdolliseen vapautumiseen seurantajakson aikana.
3. Hiiliviljelyn ja hiilen tuotteisiin varastoinnin osalta katsotaan, että hiilenpoistotoimenpiteellä varastoitu hiili on vapautunut ilmakehään seurantajakson lopussa.

7 artikla

Kestävyys

1. Hiilenpoistotoimenpiteellä on oltava neutraali vaikutus kaikkiin seuraaviin kestävyystavoitteisiin tai siitä on koiduttava sivuhyötyjä kaikille seuraaville kestävyystavoitteille:
 - a) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua nettohiilenpoistohyötyä suurempi ilmastonmuutoksen hillintä;
 - b) ilmastonmuutokseen sopeutuminen;
 - c) vesivarojen ja merten tarjoamien luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojele;
 - d) siirtyminen kiertotalouteen;
 - e) ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen;
 - f) luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojele ja ennallistaminen.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa hiilenpoistotoimenpiteen on täytettävä 8 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä määritetyissä sertifiointimenetelmissä vahvistetut kestävyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset.
3. Jos toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä ilmoittaa sivuhyötyjä, jotka edistävät 1 kohdassa tarkoitettuja kestävyystavoitteita niin, että 2 kohdassa tarkoitettua kestävyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset ylittyvät, sen on noudatettava 8 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja

sertifiointimenetelmiä. Sertifiointimenetelmien on niin paljon kuin mahdollista kannustettava tuottamaan sellaisia sivuhyötyjä, jotka ylittävät kestävyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset, erityisesti 1 kohdan falakohdassa tarkoitetun tavoitteen osalta.

8 artikla

Sertifiointimenetelmät

1. Toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on sovellettava asiaankuuluvia sertifiointimenetelmiä 4–7 artiklassa tarkoitettujen kriteerien täyttämiseksi.
2. Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 16 artiklan mukaisesti 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten sertifiointimenetelmien määrittämisestä toimille, jotka liittyvät hiilen pysyväisvarastointiin, hiiliviljelyyn ja hiilen varastointiin tuotteisiin. Näiden sertifiointimenetelmien on sisällettävä vähintään liitteessä I esitetyt asiat.
3. Delegoituja säädöksiä valmistellessaan komissio ottaa huomioon seuraavat seikat:
 - a) hiilenpoistojen luotettavuuden varmistamista sekä ekosysteemien suojelun ja ennallistamisen huomioonottamista koskevat tavoitteet;
 - b) toiminnanharjoittajien, erityisesti pienimuotoista hiiliviljelyä harjoittavien toiminnanharjoittajien, hallinnollisen taakan minimointia koskeva tavoite;
 - c) asiaankuuluva unionin ja kansallinen lainsäädäntö;
 - d) asiaankuuluvat unionin ja kansainväliset sertifiointimenetelmät ja -standardit.

3 luku SERTIFIOINTI

9 artikla

Vaatimustenmukaisuuden sertifiointi

1. Hakeakseen tämän asetuksen vaatimustenmukaisuuden sertifiointia toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on toimitettava hakemus sertifiointijärjestelmään. Hakemuksen hyväksymisen jälkeen toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on toimitettava sertifiointielimelle kattava kuvaus hiilenpoistotoimenpiteistä, mukaan lukien sovelletut sertifiointimenetelmät, joilla on arvioitu 4–7 artiklan noudattamista, odotettu hiilenpoistojen kokonaismäärä ja nettohiilenpoistohyöty. Toiminnanharjoittajaryhmien on myös esitettävä, miten hiilenpoistotoimenpiteitä koskevia neuvontapalveluja tarjotaan, erityisesti pienimuotoista hiiliviljelyä harjoittaville toiminnanharjoittajille.
2. Sertifiointielimen on suoritettava sertifiointitarkastus 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen todentamiseksi ja sen vahvistamiseksi, että hiilenpoistotoimenpide täyttää 4–7 artiklan vaatimukset. Sertifiointitarkastuksen seurauksena sertifiointielimen on annettava sertifiointitarkastusta koskeva raportti, johon sisältyy tiivistelmä, ja sertifikaatti, joka sisältää vähintään liitteessä II vahvistetut tiedot. Sertifiointijärjestelmän on tarkastettava sertifiointitarkastusta koskeva raportti ja sertifikaatti sekä asetettava sertifiointitarkastusta koskevan

raportin tiivistelmä ja sertifikaatti julkisesti saataville 12 artiklassa tarkoitetussa rekisterissä.

3. Sertifiointielimen on suoritettava säännöllisiä uudelleensertifiointitarkastuksia sen vahvistamiseksi, että hiilenpoistotoimenpide täyttää edelleen 4–7 artiklan vaatimukset, ja tuotetun hiilihyödyn todentamiseksi. Uudelleensertifiointitarkastuksen seurauksena sertifiointielimen on annettava uudelleensertifiointitarkastusta koskeva raportti, johon sisältyy tiivistelmä, ja päivitetty sertifikaatti. Sertifiointijärjestelmän on tarkastettava uudelleensertifiointitarkastusta koskeva raportti ja päivitetty sertifikaatti sekä asetettava uudelleensertifiointitarkastusta koskevan raportin tiivistelmä, päivitetty sertifikaatti ja sertifioidut hiilipoistumayksiköt julkisesti saataville 12 artiklassa tarkoitetussa rekisterissä.
4. Toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on tuettava sertifiointielintä sertifiointi- ja uudelleensertifiointitarkastusten aikana erityisesti antamalla pääsy tiloihin, joissa toimenpidettä harjoitetaan, ja toimittamalla asiaankuuluvat tiedot ja dokumentaatio.
5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitetun hiilenpoistotoimenpiteen kattavan kuvauksen sekä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen sertifiointi- ja uudelleensertifiointitarkastusta koskevien raporttien rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Sertifiointielimet

1. Kansallisen akkreditointielimen on akkreditoitava sertifiointijärjestelmien nimeämät sertifiointielimet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008³⁷ nojalla.
2. Sertifiointielinten on
 - a) oltava päteviä suorittamaan 9 artiklassa tarkoitetut sertifiointi- ja uudelleensertifiointitarkastukset;
 - b) oltava riippumattomia toiminnanharjoittajista tai toiminnanharjoittajaryhmästä ja toteutettava tämän asetuksen mukaisesti edellytetyt toimet yleisen edun mukaisesti.
3. Edellä olevaa 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa sertifiointielin tai mikään sen osa ei saa
 - a) olla toiminnanharjoittaja tai toiminnanharjoittajaryhmä, toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän omistaja taikka toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän omistuksessa;
 - b) olla sellaisessa suhteessa toiminnanharjoittajiin tai toiminnanharjoittajaryhmään, joka voisi vaikuttaa sen riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen.

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

4. Jäsenvaltioiden on valvottava sertifiointielinten toimintaa. Sertifiointielinten on kansallisten toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä toimitettava kaikki niiden toiminnan valvomiseen tarvittavat tiedot, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten päivämäärä, kellonaika ja paikka. Jos jäsenvaltiot havaitsevat vaatimustenvastaisuusongelmia, jäsenvaltioiden on ilmoitettava niistä viipymättä sertifiointielimelle ja asiaankuuluvalla sertifiointijärjestelmälle.

4 luku

SERTIFIOINTIJÄRJESTELMÄT

11 artikla

Sertifiointijärjestelmien toiminta

1. Toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän on osoitettava tämän asetuksen noudattaminen käyttämällä komission 13 artiklan nojalla tunnustamaa sertifiointijärjestelmää.
2. Sertifiointijärjestelmien toiminnan on perustuttava luotettaviin ja läpinäkyviin sääntöihin ja menettelyihin erityisesti sisäisen hallinnoinnin ja seurannan, kantelujen ja valitusten käsittelyn, sidosryhmien kuulemisen, tietojen avoimuuden ja julkistamisen, sertifiointielinten nimeämisen ja koulutuksen, vaatimustenvastaisuusongelmien sekä rekisterien kehittämisen ja hallinnoinnin osalta.
3. Sertifiointijärjestelmien on todennettava, tehtiinkö toiminnanharjoittajan tai toiminnanharjoittajaryhmän 9 artiklan nojalla toteutettavaa vaatimustenmukaisuuden sertifiointia varten toimittamille tiedoille riippumaton tarkastus ja toteutettiin vaatimustenmukaisuuden sertifiointi täsmällisesti, luotettavasti ja kustannustehokkaasti.
4. Sertifiointijärjestelmien on julkaistava vähintään kerran vuodessa nimettyjä sertifiointielimiä koskeva luettelo, josta käy ilmi kunkin sertifiointielimen osalta, mikä taho tai kansallinen viranomainen on tunnustanut sen ja mikä taho tai kansallinen viranomainen valvoo sitä.
5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu rakenne, muoto, tekniset yksityiskohdat ja prosessi, joita sovelletaan kaikkiin sertifiointijärjestelmiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12 artikla

Rekisterit

1. Sertifiointijärjestelmän on perustettava julkinen rekisteri, jossa asetetaan julkisesti saataville sertifiointiprosessiin liittyvät tiedot, mukaan lukien sertifikaatit ja päivitettyt sertifikaatit, sekä 9 artiklan mukaisesti sertifioitujen hiilipoistumayksikköjen määrä, ja ylläpidettävä sitä asianmukaisesti. Näiden rekisterien on käytettävä automatisoituja järjestelmiä, mukaan lukien sähköiset lomakkeet, ja niiden on oltava yhteentoimivia.
2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettuja julkisia rekisterejä

ja hiilipoistumayksikköjen kirjaamista, säilyttämistä tai käyttöä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Sertifiointijärjestelmien tunnustaminen

1. Toiminnanharjoittajat tai toiminnanharjoittajaryhmät voivat osoittaa tämän asetuksen noudattamisen vain käyttämällä komission päätöksellä tunnustettua sertifiointijärjestelmää. Tällainen päätös tehdään enintään viideksi vuodeksi.
2. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle julkisen sertifiointijärjestelmän tunnustamista koskevasta hakemuksesta. Yksityisen sertifiointijärjestelmän laillisen edustajan on ilmoitettava komissiolle yksityisen sertifiointijärjestelmän tunnustamista koskevasta hakemuksesta.
3. Komissio voi kumota 1 kohdan nojalla tehdyn sertifiointijärjestelmän tunnustamista koskevan päätöksen, jos sertifiointijärjestelmä ei pane täytäntöön 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja standardeja ja sääntöjä. Jos jäsenvaltio esittää epäilyjä siitä, että sertifiointijärjestelmä ei toimi 1 kohdan mukaisten päätösten perustan muodostavien 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen standardien ja sääntöjen mukaisesti, komissio tutkii asian ja toteuttaa asianmukaiset toimet, mukaan lukien päätöksen kumoaminen.
4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoittamis- ja tunnustamisprosessien rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Raportointivaatimukset

1. Kunkin sertifiointijärjestelmän, jonka komissio on tunnustanut, on toimitettava komissiolle vuotuinen raportti toiminnoistaan, mukaan lukien kuvaus mahdollisista petostapauksista ja niihin liittyvistä korjaavista toimenpiteistä. Edellisen kalenterivuoden kattava raportti on toimitettava joka vuosi viimeistään 30 päivänä huhtikuuta. Raportin toimittamista koskevaa vaatimusta sovelletaan ainoastaan sertifiointijärjestelmiin, jotka ovat olleet käytössä vähintään 12 kuukautta.
2. Komissio asettaa nämä raportit julkisesti saataville kokonaisuudessaan tai, silloin kun se on välttämätöntä kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi, koostetussa muodossa.
3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen raporttien rakenne, muoto ja tekniset yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 luku

LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Muutos liitteeseen II

Komissiolle siirretään valta antaa liitteen II muuttamiseksi delegoituja säädöksiä 16 artiklan mukaisesti 9 artiklassa tarkoitettuihin sertifikaatteihin sisältyvien vähimmäistietojen luettelon mukauttamiseksi.

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Komissiolle siirretään ... päivästä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on tämän asetuksen voimaantulopäivä] määräämättömäksi ajaksi 8 ja 15 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8 ja 15 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten voimassaoloon.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Edellä olevan 8 ja 15 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

17 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) 2018/1999 44 artiklan 1 kohdan a alakohdalla perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän artiklaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

18 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Tämän asetuksen kaikkia osa-alueita tarkastellaan uudelleen ottaen huomioon asiaan liittyvä unionin lainsäädäntöä, ilmastonmuutosta koskevaa Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimusta ja Pariisin sopimusta koskeva kehitys, teknologian ja tieteen kehitys, hiilenpoistojen alalla tapahtunut markkinakehitys ja unionin ruokaturva.
2. Kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja vuoden 2028 loppuun mennessä ja sen jälkeen kuuden kuukauden kuluessa Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla sovitusta maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
[...]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[...]

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

Sisällysluettelo

1.	PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA	34
1.1.	Ehdotuksen/aloitteen nimi.....	34
1.2.	Toimintalohko(t)	34
1.3.	Ehdotus/aloite liittyy	34
1.4.	Tavoite (Tavoitteet).....	34
1.4.1.	Yleistavoite (Yleistavoitteet)	34
1.4.2.	Erityistavoite (Erityistavoitteet)	34
1.4.3.	Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset	35
1.4.4.	Tulosindikaattorit	35
1.5.	Ehdotuksen/aloitteen perustelut	35
1.5.1.	Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä, sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu	35
1.5.2.	EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.	36
1.5.3.	Vastaavista toimista saadut kokemukset.....	36
1.5.4.	Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyn kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin	37
1.5.5.	Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleen kohdentamiseen	38
1.6.	Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset.....	38
1.7.	Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)	38
2.	HALLINNOINTITOIMENPITEET	40
2.1.	Seuranta- ja raportointisäännöt	40
2.2.	Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)	40
2.2.1.	Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille ja valvontastrategialle.	40
2.2.2.	Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä.....	40
2.2.3.	Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikankohdan odotetuista virheriskitasoista	40
2.3.	Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi.....	40

3.	EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET	41
3.1.	Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyn otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat.....	41
3.2.	Arvioidut vaikutukset määrärahoihin.....	42
3.2.1.	Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista toimintamäärärahoihin.....	42
3.2.2.	Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset	45
3.2.3.	Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin	46
3.2.4.	Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyn kanssa	49
3.2.5.	Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet.....	49
3.3.	Arvioidut vaikutukset tuloihin	50

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi hiilenpoistoja koskevan unionin sertifiointikehyksen perustamisesta

1.2. Toimintalohko(t)

Ilmastotoimet

Otsake 3 Luonnonvarat ja ympäristö – osasto 9 – Ympäristö- ja ilmastotoimet (monivuotinen rahoituskehys 2021–2027)

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

☒ uuteen toimeen

☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen³⁸

☐ käynnissä olevan toimen jatkamiseen

☐ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Ehdotetun hiilenpoistojen sertifiointia koskevan asetuksen yleistavoite on edistää korkealaatuisten hiilenpoistojen tuottamista siten, että tuetaan eurooppalaisessa ilmastolaissa vahvistetun vuoteen 2050 ulottuvan ilmastoneutraaliustavoitteen ja muiden Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ympäristötavoitteiden saavuttamista.

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Ehdotetun hiilenpoistojen sertifiointia koskevan asetuksen erityistavoitteena on

1. määrittää neljä laatukriteeriä (joista käytetään lyhennettä **QU.A.L.ITY**): **QU**antification (kvantifiointi), **A**dditionality and baselines (täydentävyys ja perustasot), **L**ong-term storage (pitkäaikaisvarastointi) ja **s**ustainabil**ITY** (kestävyys), jotta voidaan määrittää ja sertifioida EU:ssa tuotetut korkealaatuiset hiilenpoistot

2. kehittää kutakin hiilenpoistotoimenpidettä varten räätälöityjä sertifiointimenetelmiä, jotta voidaan edistää QU.A.L.ITY-laatukriteerien johdonmukaista ja asianmukaista täytäntöönpanoa

3. lisätä kansalaisten luottamusta hiilenpoistoihin varmistamalla sertifiointiprosessin, mukaan lukien komission tunnustamat sertifiointijärjestelmät ja julkiset hiilenpoistorekisterit, avoimuus ja luotettavuus.

³⁸

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen.

Ehdotetun asetuksen hyväksymisen kaikkein tärkein vaikutus on, että se lisää korkealaatuisia hiilenpoistoja tuottavien hiilenpoistotoimenpiteiden käyttöönottoa ja edistää siten unionin tavoitetta ilmastoneutraaliudesta vuoteen 2050 mennessä. Ehdotettu asetus vaikuttaa talouden toimijoihin, kuten viljelijöihin ja metsänomistajiin, mutta myös teollisuusyrityksiin, jotka kehittävät hiilenpoistotoimenpiteitä käytännön tasolla, yksityisiin organisaatioihin ja jäsenvaltioiden viranomaisiin, jotka saattavat kehittää yksityisiä tai julkisia sertifiointijärjestelmiä sertifiointiprosessin täytäntöönpanemiseksi ja valvomiseksi. Yleisesti ottaen ehdotettu asetus vaikuttaa kaikkiin Euroopan ja maailman kansalaisiin, sillä ilmastotoimista saadaan rajat ylittävää julkista hyötyä.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

Indikaattori #1: sellaisten hiilenpoistotoimenpiteiden lukumäärä, jotka tuottavat EU:n sertifiointikehyksen nojalla sertifioituja korkealaatuisia hiilenpoistoja ja edistävät siten vuoteen 2050 ulottuvaa ilmastoneutraaliustavoitetta.

Indikaattori #2: komission kehittämien hiilenpoistotoimenpiteitä, erityisesti hiiliviljelyä, koskevien yksityiskohtaisten sertifiointimenetelmien lukumäärä.

Indikaattori #3: sellaisten komission tunnustamien sertifiointijärjestelmien lukumäärä, joita toiminnanharjoittajan on käytettävä osoittaakseen hiilenpoistoja koskevien EU:n laatuksien täyttymisen.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä, sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Vuonna 2021 EU tiukensi ilmastotavoitettaan asetuksella (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki). Laissa vahvistetaan sitova tavoite vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä ja tehdä EU:sta ilmastoneutraali vuoteen 2050 mennessä. Maaliskuussa 2020 julkaistussa uudessa kiertotalouden toimintasuunnitelmassa ilmoitettiin, että komissio aikoo kehittää tehokkaan sertifiointikehyksen hiilenpoistojen sertifiointia varten, jotta voidaan luoda kannustimia hiilen poistamiselle ja hiilen kierron lisäämiselle biologista monimuotoisuutta koskevia tavoitteita täysin noudattaen. Tämä ehdotus vastaa edellä mainittuun poliittiseen sitoumukseen.

Käynnistysvaiheen aikana (2024–2025): Komissio laatii asetuksen voimaantulon (oletettavasti vuonna 2024) jälkeen tiiviissä yhteistyössä asiaan liittyvän asiantuntijaryhmän kanssa vähintään kolme delegoitua säädöstä, joissa vahvistetaan hiilenpoistotoimenpiteisiin sovellettavat sertifiointimenetelmät pysyväisvarastoinnin, hiilen tuotteisiin varastoinnin ja hiiliviljelyn alalla. Näitä menetelmiä on päivitettävä säännöllisesti. Lisäksi komissio valmistelee asiaan liittyvän komitean hyväksyttäväksi kaksi täytäntöönpanosäädöstä, joissa vahvistetaan säännöt

sertifiointijärjestelmien toimintaa ja komission suorittamaa arviointia ja tunnustamista sekä julkisten hiilenpoistorekisterien perustamista ja toimintaa varten.

Täysimittainen toimintavaihe (2025 ja sen jälkeen): Komissio toteuttaa tiiviissä yhteistyössä sidosryhmien ja asiaan liittyvän sääntelykomitean kanssa arvioinnin tietyistä sertifiointijärjestelmistä ja tunnustaa EU:n sääntelykehyksen vaatimustenmukaiset sertifiointijärjestelmät erillisillä komission päätöksillä. Lisäksi komissio laatii hiilenpoistoja koskevan toimintapolitiikan vuoden 2030 jälkeistä aikaa varten.

- 1.5.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.*

Ilmastonmuutos on valtioiden rajat ylittävä ongelma. Sen vaikutukset ovat maailmanlaajuisia riippumatta siitä, mistä esimerkiksi kasvihuonekaasupäästöt ovat lähtöisin. Näitä haasteita ei näin ollen voida ratkaista pelkästään kansallisilla tai paikallisilla toimilla, koska yksittäisillä toimilla ei todennäköisesti saada aikaan parhaita mahdollisia tuloksia. EU:n tason koordinointi edistää ilmastotoimia ja voi täydentää ja vahvistaa tehokkaasti kansallisia ja paikallisia toimia. EU:n toimet ovat toissijaisuusperiaatteen perusteella Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan mukaisesti oikeutettuja.

EU:n kehyksellä voitaisiin puuttua hiilenpoistojen laadun arvioimista koskevaan vaikeuteen paremmin kuin kansallisilla aloitteilla. Tällainen kehys loisi tasapuoliset toimintaedellytykset ja reilut sisämarkkinat hiilenpoistojen sertifiointia varten, mikä parantaisi vertailtavuutta ja luottamusta. Sekalainen kansallisten aloitteiden kokoelma tällä osa-alueella ei ratkaisisi ongelmaa, vaan vain kärjistäisi sitä.

Ehdotettua asetusta on täydennettävä luotettavilla ja läpinäkyvillä sertifiointimenetelmillä. Hiiliviljelyn osalta niiden on perustuttava nykyisessä LULUCF-asetuksessa noudatettuun lähestymistapaan ja kehitettävä sitä edelleen. Niiden olisi myös pystyttävä luomaan yhteys maataloudessa ja LULUCF-sektorilla tehtyjen maankäyttöä koskevien valintojen sekä hiilen sitomiseen ja luonnon monimuotoisuuden suojeluun kohdistuvien vaikutusten välillä.

Tällä hetkellä Euroopan ympäristökeskuksella on rajalliset resurssit LULUCF-päästöinventaarion tarkkailun, raportoinnin ja todentamisen tukemiseksi asetuksissa (EU) 2018/841 (LULUCF-asetus) ja (EU) 2018/1999 (hallintoasetus) asetettujen vaatimusten mukaisesti.

- 1.5.3. *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

Ehdotetulla asetuksella perustetaan uusi EU:n laajuinen sertifiointikehys korkealaatuisia hiilenpoistoja varten. Se perustuu seuraaviin EU:n tasolla saatuihin kokemuksiin:

– Komissio³⁹ on kehittänyt innovaatorahaston⁴⁰ puitteissa useita EU:n menetelmiä teollisen toiminnan kasvihuonekaasupäästöjen välttämisen kvantifiointia varten. Tämä

³⁹ Call for proposals Annex C: Methodology for calculation of GHG emission avoidance, https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/innovfund/wp-call/call-annex_c_innovfund-lsc-2020-two-stage_en.pdf

kattaa myös tietyt hiilenpoistotoimenpiteet, kuten hiilen talteenottoon ja varastointiin perustuvaa bioenergiaa (BECCS) ja hiilidioksidin talteenottoa suoraan ilmasta ja sen varastointia (DACCS) koskevat hankkeet. Lisäksi täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2018/2066⁴¹ vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt päästökauppajärjestelmän mukaiselle kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailulle ja raportoinnille.

– Komissiolla on lähes 15 vuoden kokemus bioenergiaa koskevien kestävyyskriteerien sertifiointista uusiutuvan energian direktiivin puitteissa. Näitä EU:n kriteerejä panee täytäntöön noin 15 julkista tai yksityistä sertifiointijärjestelmää (joita kutsutaan vapaaehtoisiksi järjestelmiksi), jotka komissio on tunnustanut. Komissio on hiljattain hyväksynyt uusiutuvan energian direktiivin nojalla täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt sertifiointielinten suorittamaa ja sertifiointijärjestelmien valvomaa sertifiointiprosessia varten.

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Tämä ehdotus on osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa. Maaliskuussa 2020 julkaistussa uudessa kiertotalouden toimintasuunnitelmassa ilmoitettiin, että komissio aikoo laatia tehokkaan sertifiointikehyksen hiilenpoistojen sertifiointia varten, jotta voidaan luoda kannustimia hiilen poistamiselle ja hiilen kierron lisäämiselle biologista monimuotoisuutta koskevia tavoitteita täysin noudattaen. Lisäksi Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yleistavoitteena on saattaa unionin lainsäädäntö EU:n tiukennettujen ilmasto- ja biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden mukaiseksi. Tämä lainsäädäntöehdotus täydentää 55-valmiuspaketissa tehtyjä ilmasto- ja energiaehdotuksia, erityisesti LULUCF-asetusta ja uusiutuvaa energiaa koskevaa tarkistettua direktiiviä.

Ehdotuksella on myös tiiviitä keskinäisiä yhteyksiä muihin komission aloitteisiin, joiden tavoitteena on parantaa EU:n metsien kykyä selviytyä ilmastonmuutoksesta, ennallistaa heikentyneitä maa-alueita ja ekosysteemejä, ennallistaa turvemaita vettämällä ja edistää biotaloutta, mukaan lukien kestävien puutuotteiden käyttö, noudattaen täysimääräisesti biologista monimuotoisuutta tukevia ekologisia periaatteita:

- a) yhteinen maatalouspolitiikka
- b) vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia
- c) Pellolta pöytään - strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten
- d) EU:n metsästrategia
- e) EU:n luonnon ennallistamista koskeva suunnitelma
- f) EU:n strategia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi
- g) Kestävä biotalous Euroopalle
- h) Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta

⁴⁰ Innovaatorahasto, https://climate.ec.europa.eu/eu-action/funding-climate-action/innovation-fund_en
⁴¹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066,
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:32018R2066>

- i) saasteettomuustoimintasuunnitelma
- j) EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisio.

1.5.5. *Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen*

Komissioon kohdistuvien tämänhetkisten henkilöstöä koskevien ja taloudellisten rajoitteiden vuoksi ilmastotoimien pääosasto on käyttänyt mahdollisuuksien mukaan sisäisiä uudelleenjärjestelyjä koskevia mahdollisuuksia ja optimoinut resurssejaan sekä palkannut sopimussuhteista henkilöstöä ja sisäisissä tehtävissä työskenteleviä paikkaamaan henkilöstöpulaa. Vaikka monet (teknisistä, tieteellisistä) tehtävistä annetaan ulkopuolisille toimeksisaajille, riittävä henkilöstö on tärkeää, jotta voidaan säilyttää kyky täyttää velvollisuudet ja panna täytäntöön tässä hiilenpoistojen sertifiointia koskevasta asetuksesta annetussa lainsäädäntöehdotuksessa esitetyt lisätehtävät.

1.6. **Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset**

☐ **Kesto on rajattu**

☐ Toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

☐ Maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY.

☒ **Kestoa ei ole rajattu**

Käynnistysvaihe alkaa vuoden 2024 puolivälissä ja päättyy vuoden 2025 lopussa, minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. **Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)⁴²**

☒ Suora **hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

☒ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

☐ toimeenpanovirastoja

☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

☒ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille

☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut

⁴²

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa "Huomautukset".

Huomautukset

Kuten ehdotetun asetuksen 8 artiklassa todetaan, komissio kehittää hiilenpoistotoimenpiteiden päätyyppejä varten räätälöityjä sertifiointimenetelmiä sen varmistamiseksi, että hiilenpoistoja koskevat EU:n laatuksiteerit pannaan täytäntöön asianmukaisesti, yhdenmukaisesti ja kustannustehokkaasti.

2. HALLINNOINTITOIMENPITEET

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset

Kuten ehdotetussa asetuksessa määritetään, sertifiointielinten on säännöllisesti seurattava toiminnanharjoittajien esittämiä hiilenpoistoväittämiä, raportoitava niistä ja todennettava ne riippumattomasti. Kaikki nämä raportit ovat julkisesti saatavilla sertifiointijärjestelmien rekistereissä, ja ne tarjoavat paljon tietoa ehdotetun asetuksen vaikutuksista. Lisäksi Euroopan ympäristökeskuksen keräämät hiilenpoistojen kvantifiointia, tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevat tiedot ovat keskeinen tietolähde, jonka avulla komissio voi arvioida ehdotetun asetuksen täytäntöönpanon edistymistä. Komissio myös tarkkailee sertifioitujen hiilenpoistotoimenpiteiden käyttöönottoa komission tunnustamien sertifiointijärjestelmien vuotuisten raporttien avulla. Komissio tekee myös säännöllisesti selvityksiä erilaisista EU:n ilmastopolitiikan kannalta oleellisista näkökohdista.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismeille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille ja valvontastrategialle*

Ei sovelleta – Ehdotuksessa ei panna täytäntöön uutta rahoitusohjelmaa vaan suunnitellaan pitkän aikavälin politiikkaa. Hallinnointitapaa, rahoituksen toteutusmekanismeja, maksutapoja ja virhetasoihin liittyvää valvontastrategiaa ei sovelleta. Tämän ehdotuksen täytäntöönpano edellyttää henkilöstöressurssien uudelleenjärjestelyä komission sisällä sekä käynnistysvaiheessa että täysimittaisessa toimintavaiheessa. Käytössä on asianmukaiset menettelyt.

2.2.2. *Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä*

Tämä ehdotus ei sisällä uusia merkittäviä valvontatarpeita/riskejä, joita ei olisi jo katettu nykyisellä sisäisen valvonnan kehyksellä. Muita erityisiä toimenpiteitä kuin varainhoitoasetuksen soveltaminen ei ole suunniteltu.

2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista*

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Tässä ehdotuksessa sovelletaan ilmastotoimien pääosaston petostentorjunta- ja havaitsemisstrategiaa.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moni- vuotisen rahoitus- kehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM ⁴³	EFTA- mailta ⁴⁴	ehdokas- mailta ⁴⁵	kolmansil- ta mailta	varainhoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitett rahoitusosuudet
3	09 02 03	JM	KYLLÄ	EI	EI	EI
3	09 10 02	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	KYLLÄ	EI
7	20 01 02 01	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	20 02 06 01	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	20 02 06 02	EI-JM	EI	EI	EI	EI
7	20 02 06 03	EI-JM	EI	EI	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Ei sovelleta

⁴³ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁴⁴ EFTA = Euroopan vapaakauppaliitto.

⁴⁵ Ehdokasmaat ja soveltuvien osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	3	Luonnonvarat ja ympäristö
--------------------------------------	---	---------------------------

Pääosasto: CLIMA			Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
○ Toimintamäärärahat							
09 02 03	Sitoumukset	(1a)	3,000	2,000	–	–	5,000
	Maksut	(2a)	1,000	2,000	2,000	–	5,000
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁴⁶							
XXX		(3)					
Ilmastotoimien pääosaston määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1a+1b +3	3,000	2,000			5,000
	Maksut	=2a+2b +3	1,000	2,000	2,000	–	5,000

⁴⁶ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

○ Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	3,000	2,000			5,000
	Maksut	(5)	1,000	2,000	2,000	–	5,000
○ Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)					
Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEESEEN 3 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	3,000	2,000			5,000
	Maksut	=5+ 6	1,000	2,000	2,000	–	5,000

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen, toistetaan edellä oleva osa:

Monivuotisen rahoituskehysten OTSAKKEISIIN 1–6 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (Viitemäärä)	Sitoumukset	=4+ 6					
	Maksut	=5+ 6					

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	7	Hallintomenot
--------------------------------------	---	---------------

Tämän osan täyttämisessä on käytettävä [rahoitus selvityksen liitteessä](#) (sisäisten sääntöjen liite V) olevaa hallintomäärärahoja koskevaa selvitystä, joka on laadittava ennen rahoitus selvityksen laatimista. Liite ladataan DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
Pääosasto: CLIMA						
☐ Henkilöresurssit		0,785	1,099	1,099	1,099	4,082
☐ Muut hallintomenot		0,070	0,070	0,070	0,070	0,280
PÄÄOSASTO CLIMA YHTEENSÄ	Määrärahat	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362
---	---	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	3,855	3,169	1,169	1,169	9,362
	Maksut	1,855	3,169	3,169	1,169	9,362

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			Vuosi N		Vuosi N+1		Vuosi N+2		Vuosi N+3		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6)						YHTEENSÄ	
	TUOTOKSET																	
	↓	Tyyppi i ⁴⁷	Keski- määr. kustan nukset	Lukumäärä	Kustan- nus	Lukumäärä	Kustan- nus	Lukumäärä	Kustan- nus	Lukumäärä	Kustan- nus	Lukumäärä	Kustan- nus	Lukumäärä	Kustan- nus	Lukumäärä	Kustan- nus	Luku- määrä yhteen- sä
ERITYISTAVOITE 1 ⁴⁸ ...																		
– Tuotos																		
– Tuotos																		
– Tuotos																		
Välisumma, erityistavoite 1																		
ERITYISTAVOITE 2 ...																		
– Tuotos																		
Välisumma, erityistavoite 2																		
KAIKKI YHTEENSÄ																		

⁴⁷ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

⁴⁸ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoite (erityistavoitteet)...”.

3.2.3. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2024	2025	2026	2027	YHTEENSÄ
--	------	------	------	------	----------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7					
Henkilöresurssit	0,785	1,099	1,099	1,099	4,082
Muut hallintomenot	0,070	0,070	0,070	0,070	0,280
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7, välisumma	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 ⁴⁹ sisältyvät					
Henkilöresurssit					
Muut hallintomenot					
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältyvät, välisumma					

YHTEENSÄ	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362
----------	-------	-------	-------	-------	-------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenetelyssä talousarvion puitteissa.

⁴⁹ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Henkilöresurssien arvioitu tarve

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	2024	2025	2026	2027
O Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)				
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	5	7	7	7
20 01 02 03 (edustustot EU:n ulkopuolella)				
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)				
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)				
Muu budjettikohta (mikä?)				
O Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁵⁰				
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)				
XX 01 xx yy zz⁵¹	– päätoimipaikassa			
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa			
01 01 01 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
01 01 01 12 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)				
Muu budjettikohta (mikä?)				
YHTEENSÄ	5	7	7	7

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeja hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	AST-virka tukee asiaan liittyvän asiantuntijaryhmän ja sääntelykomitean hallintoa. AD-virat – valmistelevat delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset sertifiointimenetelmät hiilenpoistoja koskevien EU:n laatukriteerien täyttämisen osoittamiseksi – valmistelevat täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt hiilenpoistotoimenpiteiden sertifiointia, sertifiointijärjestelmien hallintoa ja julkisten hiilenpoistorekisterien perustamista ja hallinnointia varten – toteuttavat komission tunnustusta hakevien sertifiointijärjestelmien arvioinnin ja
---	--

⁵⁰ AC = sopimussuhteinen henkilöstö, AL = paikalliset toimihenkilöt, END = kansalliset asiantuntijat, INT = vuokrahenkilöstö ja JPD = nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁵¹ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

	valmistelevat asiaan liittyvät komission päätökset – valmistelevat hiilenpoistoja koskevia toimintapoliittisia ehdotuksia vuoden 2030 jälkeiselle ajalle.
Ulkopuolinen henkilöstö	

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

Ehdotus/aloite

- ☒ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehityksen kyseisen otsakkeen sisällä

Menoja aiheutuu Life-ohjelman määrärahoissa.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä
- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotuksen/aloitteen

- ☒ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja
- ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ⁵²	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6))			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

⁵²

Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. ”N” korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
- ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset muihin tuloihin
- tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁵³						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat (ks. kohta 1.6))		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

⁵³ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä, eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.